

தமிழ்நாட்டின் சுற்றுப்பு நெடுஞ்செழி அமைச்சர் த
அரசு முனிஸிபல் குடியிருப்பு வகுக்கு

சமாநாள்

12-1-2001/எ

-மருக்கார்வண்ண-

* சுழபாரதி வாணர்

* ஒவுவில் அமுதன்

கலியரக நீலாவணன்

* கலிஞர் பாதன் கந்தசாமி

* சுமுத்து பூராடனார்

நீலா தேவராஜா

பாடகி மீரா

எல்லா இளங்களும்
இணைந்தனபு கொள்வோம்

விலை 50/-

சமாதானம்

மருதார் வரணன்
‘ஸமுபரதி’

நீந்தவூரின் புதிய தலைமையுத்துவம் சட்டத்தரணி எஸ். எஸ். அப்பாஸி அவர்கள்

நன்பர்களுக்கு இனிய முகம்மலர்ந்து இருகரம் நீட்டி கைலாகு செய்து பேசி மகிழும் இனிய சபாவழுள்ள நன்பர் சட்டத்தரணி எஸ். எஸ். அப்பாஸி அவர்கள் 1955விருந்து என்னுடன் இதுவரைக் கும் அரசியல், கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் இதய சுத்தியுடன் இறுகப் பழகிவரும், இதயத் தோழன், இலக்கிய வேந்தன், கலாச்சாரர்கள், சட்டத்தரணி அல்-ஹாஜ் எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின் இளைய சகோதரன்தான் அப்பாஸி அவர்கள், விடாமுயர்சியினால் படித்து, சட்டத்தரணியாகி, கல்முனை நீதிமன்றிலும் வழக்காடி வருகிறார். இம்முறை அம்பாறை மாவட்டத் தேர்தலிலும் 10-10-2000ம் ஜக்கிய தேசியக்கட்சி வேப்பாளராகப் போட்டியிட்டு சொற்பவாக்கு வித்தியாசத்தால் தோல்வியற்றாலும், மனந்தளராமல் சேவையாற்றி, சாதி, சமய, வேறுபாடில்லாமல் யாவரையும் நேசித்து வாழ்கிறார்.

குறிப்பாக நீந்தவூர் மக்களுக்குப் புதிய தலைமைத்துவத்துக்கு இன்று மிகமிகப் பொருத்தமுடையவர், சட்டத்தரணி எஸ். எஸ். அப்பாஸி இவர்களாகும். வெறும் புகழ்ச்சிக்காக நான் கூறவில்லை. 04-09-2000ம் திகதி அம்பாறைக் கச்சேரிக்கு நியமனப் பத்திரிம் தாக்கல் செய்தவேளை பொதுமக்களுக்கும் நிருப்பகளுக்கும் அப்பாஸி அவர்களைச் சுற்றி வளைத்து மொய்த்துக் கொண்டனர். அவர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

“நன்பர்களே, வாக்காளர்களே வருங்காலத்திலும், இளைஞர்கள், பட்டதாரிகள் வேலைவாய்ப்புப் பெற்றுத்தரப் பாடுபடுவேன். விவசாயிகளின் மேம்பாட்டுக்காக உழைப்பதே எனது இல்லட்சியம். சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம்களின் இன, மத, மொழி ஒற்றுமைக்காகவே அயராமல் உழைத்துக் கொண்டிருப்பேன்” என்று கச்சேரி வளவுள் குழுமியிருந்தோர் முன், சட்டத்தரணி அப்பாஸி அவர்கள் தலைநிமிஸ்து பச்சை ஸ்டைல் தொப்பியிடன், கைகளை அசைத்துச் சொற்பொழிவாற்றிய விதம், ஒரு அரசியல் வீரத் தளபதியின் தோற்றும் போலவே, நன்பர் அப்பாஸி அவர்களை அன்று கண்டேன். நிச்சயமாக வருங்காலத்தில் அப்பாஸி அவர்கள் பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினராகுவார் என்பதில் ஜயமில்லை.

மருதூர்க்கனி

MP

மருதமுளைக்கும் ஒரு MP செடைக்குமா? என்ற தும்பதான்டு என்கவேடு குறிதோம். U L M ஹனிபா(மாஸ்டர்) JP முன்விச் காலிரினின் முத்தியவைத்தாலும் தேவீப்பப்பட்டியலில் அம்பரநெரமாவட்ட நியை அங்கத்தவராக 12 - 10 - 2000ம் தேதி தெரிவுசெய்யப்பட்டார் 28. 10க் மருதமுளை மக்களால் கொண்டாவமாக வரவேற்ற அம்மாளார் மத்திய வூரியில் பாசாட்டு விழாகவும் நடத்தியார்கள்.

1968 தமிழரக்கட்சித் தலைவர், நாதசென்டுபகம்தயாரைக் கொண்டு மௌலிகை அயர்களைச் சிவமாதம் சென்ட்டாக்கி [நாடாக மன்ற மேஜை உறுப்பினர்] மருதமுளைக்கிராமம் இன்று நெரம் என்றும், புகழும், பதிலினாலும் மாடிமகுதி, மாடிக்கால் ஓரிகளால் அம்மாளர் சம்சங் மக்கள்மன்றபம், விளையாட்டாக்கு அன்றை அமாஜியார் மன்றபம் அரசினர் மருத்துவமனை, 40வீட்டுத்திட்டம், பல்நாறுவேலை வாய்ப்புக்களும் கிடைத்தன.

“மருதூர்க்கனி” அவர்களுக்கும் தனித்துவமான வரவாறுகள் உள்ளன. 1960க், தமிழரக்கட்சியினர் கல்முளைத்தொகுதி வேட்பாளராக மகுரமெள்ளாலாலை நிறுத்திய வேலைகளில், மருதூர்க்கனி அயர்களும் எக்காட்டம் செடைகளில் வீரமூர்த்தி செய்து வர்க்கிறார். (என்கு மாமிகள்) இதைபும் கண்ணும் இணைந்தும் படித்து வர்க்கிறார். மருதூர்க்கனி அவர்கள் கவிதை சிறுக்கைகளிலும், ஏராளமாக பாட்டாளி யர்க்க உரைவுகளுடன் எழுதிக்குவித்தவர் உழைப்பாளிகள் குவிகை ராண்டிவாழும் முதனாளியாக்கத்தின் கொடுமேசைத் திட்டங்களைக் கொண்டுவர்கள் நெருப்புத்துவினர்கள் கண்பறங்க குத்திக்கொட்டிய கவிஞர்.

1977ல், தமிழர் விடுதலைக்கட்டவீரி, கல்முளை கேட்பாளராக சட்டத்தமனி A M சம்கதீன் அவர்களை நிறுத்தியவேலை மருதமுளை நாகார்கனி பயில்வான் வளவில் முதலாவது சேஷப்பில் சட்டத்தரவீரி M. HM அங்கரப் அவர்களைக் கட்டிலந்து சேஷப்பிலோம் மருதூர்க்கனி, அவர்களும் வீரமூர்த்தி செய்தார் பொத்துவிக், கல்முளை, மட்டக்களப்பு மூதார் திருமூலை, யாழ்க்காடு, புதுதனையூர் எங்கஞ்சுடு தமிழ்பேர்மனிந்தன் உரிமை கணுக்கார், அங்கரபும் கண்ணும் உதுக்கைப்பொய்யும் வீரமூர்த்திகளும் செய்து வளர்க்கப்பட்டவர்கள்.

தெர்நவில் தொகுவியற்றதும், மருதமுளை கால்காளர்களுக்கு காறு தங்களைத் தாங்கால் சம்கதீன அவர்களை வெறுத்து, அங்கரப்

— புதுமூலை தெர்நவி

அவர்களைத் தலைவராகப் பிரேரித்தேன். மருதூர்க்கணி அவர்கள் ஆமோதித்தார்கள். அங்றுமதல் R.K.M வீதியில் அங்ரப்பிள் புதிய வீட்டில் வாராந்தம் கூடுவோம் வருங்கால அரசியல் சமூக பொருளாதார கணை இவ்வியங்கள் பற்றி அலகுவோம் இவ்வக்களைப்பற்றி 3,4,5,6,7ம் சமாதான சஞ்சிகைகளிலும் குறிப்புக்கூடா எழுதியுள்ளேன்

1981ல் உவெள்ளிக்கு ஹரிமண்டபத்துள் முஸ்லீம் காங்கிரஸ் கட்சி வைசட்டத்தையில் M.H.M அவர்ப் அவர்களின் தலைவரையில்நிறுவினாக்குதலைத் தலைவராக கணிஞர் மருதூர்க்கணி அவர்களைப் பிரேரித்தேன் மற்றுப் போர்ம் ஆமோத்தார் அக்கால எம்பிமார். பாங்குர் மஜீத் முஸ்தபா ஜக்சியதேசியக்ட்சியினர் எங்களைத் துன்புறுத்தி வந்தார்கள் 83ல் ஜக்சியக்கவைரம் 84ல் இந்தியராணுவம் வந்தது பயங்கரவாகிகள் என்னை கடத்தினார். இனிமேல் அஷரபுடன் கூடிக்கிருந்தால் 7வதாக அஷராரின் பெயர் கவப்புக் கோடிட்டிருப்பதைப்பார். ‘இந்றோபோய்சொல்’ என எச்சரித்தனர் அன்றிரவு அடுத்தநாள் காலையில் விராம கூறிவிட்டு வருபவழி யில் காலை 9பணி ராமகிருஷ்ணவிதியில் அடிதழுட்கள் வழிமறித்தனர். ‘அடே வாணன் அஷரப் இருக்காண்டா’ காஷரப் அம்பாறைக் கோர்ட்டுக்குப் போய்விட்டார்’ எனப்பொய்தான் கூறினேன்’ சரிபோ - இனிமேல், இனிமேல் இந்தவழி கண்டால் எனத்துப்பாலி முணையால் மார்பில் அழுத்தினார். ‘சரி’ எனப் பயந்துவிவேந்தேன் அன்றிரவு 10மணி போக் அஷரப்பின் R.K.M. வீதிபுதுபாளிகளை குண்டுவிசித் தகர்பட்டதாக் கேள்விப்பட்டேன் இந்தவிவரங்களைச் சமாதானம் 7ல், அஷரபின் உயிர்காத்த தோழன் எனும் தலைப்பித்தும் எழுதியுள்ளேன்.

பாதுகாப்புக் காரணங்களால் ஒதுங்கியிருந்தேன் எனினும் 1988ல் சமாதானம் 1ம் சஞ்சிகையை, புவர்ப்பரி ஆ. மு. சரிபுத்தின் அவர்கள் தலைவரையில் அம்மனார் கல்லூரியில் வெளியிட்டேன். மருதூர்க்கணி அவர்கள் சிறப்புரையாற்றினார்கள். இதுபற்றி சமாதானம் 2லும் எழுதியுள்ளேன்.

‘மருதூர்க்கணி’ அவர்களை M.P. ஆக்குமாறு இவ்வசம் மரக்குத்துக்கிணிகளே எனும் பிரசராம் அச்சிட்டு 11 2000ம் திகதி அஸ்ரப்அவர்களுக்கும் அனுப்பி இறந்தேன்.

மருதூர்க்கணி M.P. அவர்களே உங்களிங் பவபல தியாகங்களினாலும் கட்டத்தரணிஅஷரப் அவர்களை M.P. ஆக்கியும் தேசியதலைவராகவும் ஆக்கினீர்கள் அன்புக்கிணிய நண்பர் அவர்கள் இன்றில்லை அல்லாற்றுகின் நாட்டம் அவ்வளவுதான்போலும் இன ஜக்சியங்களைப் பேற்றுவதும், வளர்ப்பதும் உங்களது ஆத்மார்த்த இலட்சியபணிகளாகும். ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மைத் தமிழ்பேசுக் முஸ்லிம், தமிழர் ஏனையமக்களின்கூரிமை கருக்காகவும், தமதுகிராம நெஙவுத்தொழிலாளர்களுக்காகவும் உங்களின் M.P. பதவிக்காலங்களை வறுமையோக்கி வழிகாட்டுமாறு சமாதானம் சஞ்சிகைமூலம்வேண்டுகேள் விடுக்கிறோம். வாழ் நீடுவி கனிஞர் மருதூர்க்கணி அவர்களே, இவன் சமூபாரதி மருதூர்வாணர்.

சமாதானம் 8ன் முகப்படங்கள்

இலுவில் ஃபுமதன்

A. அாவாடுகீஸ் அவர்கள்

67, புதுப்பள்ளி விதி,

அக்கரைப்பற்று.

என்ன அழவைத்த

நாவல்

நாம் ஒன்றுநினைக்க

1976லிருந்து எழுதிவருகிறார் இதோலத்தில் 'புதுக்குரல்' என்ற திறக் கெளியிட்டுவந்தவர் என்னுடன் அஸ்பாக பழகி வருகிறார், கலிதை சிறுக்கை, ட்டெரை, ஏராளமாகப் பிரபல பத்திரிகைகளிலும் எழுதிவருகிறார். என்னுமிழிருப்புப் பாத்திரமான ஒலுவில் அநாதன் அவர்களைக்கொலாலிக்கம்பக்கமாக இணைந்து படம் பிடித்தோம்.

சுமலாக்கோலம் (கலிதைத்தொகுதி)

சு மரணம் வாய் வாரக்கும்
(கலிதைத் தொகுதி)

சு களையாத மேங்கள்

(கிருக்கைத் தொகுதி) ஆகிய நூல்களை வெயிட்டுள்ளார்மேலும் "நாம் ஒன்று நினைக்க"

7 - 5 - 2000திட்டி அக்கரைப்பற்று கவாச்சார மண்டபத்துள் வெளியிட்டுள்ள நடாத்தியவேளை வரலேற்புறையை கலிதையில் எழுதிவர்து பாடுமாறு என்னைக்கேட்டார். ஏராளமானோர் மத்தியில் பாடுகேள்நாம் ஒன்று நினைக்க நாவலின் பின்முகப்பினில் 'ஒலுவில் அமுதன்' அவர்களைப்பற்றி அறிமுகம் எழுதித்தரக்கெய்துள்ளப்படத் தூண்முகவரியும் பிரசரிக்கத் தெய்தார்.

பல ஆயிரம் நால்களை நான் வாசித்திருக்கிறேன் அழவோ ஆசிரியப்பட்டவோ இங்கே ஆர்யர் நண்பன் ஒலுவில் அழுதன் எழுதிய காம் ஒன்று நினைக்க நாவலை வாசித்து முடியும் தகணம் மனமுரு கிஅழுதுகள்கள் குளமாகிக்கொண்டிருந்தன. இந்தவசனம் ஒன்றே அமுதனுக்கு நற்சான்றாகும்.

முகப்படத்தில் மேலே நாம் ஒன்று நினைக்க தலைப்பும் கீழே, நான்கு அவ்வில் பலர்களும் அவைகளின் அடிகளில் 'ஒலுவில் அமுதன்' பெயரும் மிக அழியப் பார்க்காட்டி ஒவியமும் கண்களைக் கவரும் நாவலாகும்.

நீலாவனன்

கௌவன் பரிசாரி, எங்கள்குடும்ப வைத்தியர் பால்குடிகாலம் என்னை தூக்கி வளர்த்தவராம், அவரின் இரண்டாம் மகன் சின்னத்துரை என்னைவிட இருதுவது முத்தவர் ஊர்ச்சவில் ஆடிப்பாடித் தாராட்டிய காலம்முதல் அண்ணாசின்னத்துரை என்று உறவுகொள்ளி வளர்ந்தேன் அல்மணைர் தமிழ்மூல விம கலவன் பாடசாகவ 1944ல் எண்குப் பாடம் சொல்லித் தந்தவர் சில கட்டுரைகளிலும் எழுதி பிருக்கிறேன்.

என் பொன்னுத்துறைB.A.

1961ல் மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையில் முத்தமிழ்க் கலைவிஹாவுக்கு தனவுமையுரை நிறுத்தும்போது

கன்முனையில் பிரதேச எழுத்தாளர்களில் என்னை மிகவும்கவர்ந்த வர்கள் கவிஞர் நீலாவணனும் மருத முனை இசைவாணனும் ஆவாரிகள் தமிழைத் தாயினும் மேன்மையாக மதித்து புரட்சிகரமான தமிழ்பேச மின் விடுதலைக்காகப் பாடியும், எழுதியும் தமிழரகச்கட்டி மேட்டக் கிளும்பேச்கவன்ஷங்களாலும் என்னைக் கவர்ந்து அருளின்ற வரை என்று பொன்னுத்துறை விதந்து முழங்கினார்

கவிஞர் நீலாவணன் அவர்களுடன் நாளிருந்து வளர்ந்த உறவு தயவுகளை திருமதி அழகேஸ்வரி சின்னத்துறை (ஆசிரிய) நன்கறி வார்கள்

நீலாவணன தேவராஜு

கவிஞர் நீலாவணன் அவர்களின் மாணவர்களில் சிறந்த மரபுக்களின் என்னுடன் கல்முனை முத்த மிழ்க்கழும் இனைச்செவலாளராக இருந்தவர் 1975ல் அஸ்புதிக்கறந்த உச்சபார், போர்க்கால கோடேங்களால் எங்கு போனாரோ என்ன ஆணாரே? தெய்வமே அறியும்

பாடகி மீராஜும்மா

இறக்காமத்தில் பிறந்தவர் உண்பார்வையற்றவர் தேவிலுமினி யட்சிஸ் தாய்க்குரலில் நாட்டிக்கவிகளைச் செய்தாலும் வெப்பலாயிரம் பாடி, வாசனாவிருதிகளைச் சொல்ல வார்ந்து வருகிறார், 50வயதிலும் அழிளையையாகவர்

சமூத்துப் பூராடனார்

கவிஞர் பரதன் கந்தசாமி

பிப்கம் சமாதானம்சில் பார்க்கவும்

கலா பூஷண விருதும் தும்புக்கட்டுக்கு பட்டுகுஞ்சம்

தாங்கி: மாஸ்டர் மருமா, கேள்விப்பட்டியங்களா சங்கதிகளை?

மாஸ்டர்:

தாங்கி: 17-05-2000ம் திங்கள்வில் ஒரு பெண்மணி முந்தாஜ் ஹபீபா, கட்டுரை எழுதியிருந்தாவு, கலா பூஷண விருது தும்புக்கட்டுக்குப் பட்டுக்குஞ்சம் கட்டினாதீரி தகுதியற்ற நாலு கலை எழுதினெனியறுக்கெல்லாம் குடுக்கேள்மாம் விகங்கைப்பிக்காத நன்யபாக பா

ஞெக்கும் ஜூமில்மாஸ்டர் விருது குடுக்கச் சிபார்கம் சென்றிரிச்ளாவாம் எண்டு நக்கலடிச்சாப்பில் முழுடி கிளிச் சிரிக்காவு.

மாஸ்டர்: இந்தக் கலாபூஷணங்குதி, ஈழபாரதி மருதூர்வானங்குக் கு எனக் கு ஏன் தரவில்லை, என்பதை மருதூர்பதீக். இவக்கிவவேந்தர், என் முத்தமீரான், எம் எச் எம் எம்ஸ் போன்றவர்களும், வாழ் வோ ஈரவாழ்த்துவோம் 1990விருந்து ஜூமிலிடம் சிசாரித்தினமாம், இப்பேரு பெரிய புச்சமார படல்களும் அனுப்பி இருக்கிறார் ஜூமில்மாஜி நன்பர் பாரதிவாண்ணர்விட நான் பெரிய எம். எ. உலகவரவிய புகழ்பெற்றவன் என்று அகருட நினைப்பு அவருக்கு ஒருபட்டியலை நானும் அனுப்பிக்கிறேன். அதன்பிரதியை வாசித்துப் பாருக்கோவன் தரகர்மாமா.

தரங்கர்: அப்படியோ வாசிப்போம் ஆ அண்புள்ள

அல்லு. ஆல். S.I.M ஜூமில் M.A அவர்களுக்கு விருதுகள் பெற்றதுக்குதிர்கள் எனக்கில்லையா

அல்லவாமு. அலைக்கும்
இவங்களை அறிநூருக்கு

இந்தியாவில் புச்சமாரம் செய்திவந்ததை அனுப்பியுள்ளீர்கள் முழுவதையும் மனம் கூசாமல்படித்து உங்கள் புகளையும் மனதாரமதித் தே இம்மடலை எழுதுகிறேன். உங்களைப்பற்றிய அச்செய்தி கூலை 9. மணிக்கு எனது காரியாலயத்தில் எமது, வெளிநாட்டுமுகவர் நிலையைச் சிப்பந்தி கொண்டந்து தந்தார். உடனே வாசித்தும் பதில்எழுத முனைந் தேன் பேணைமுடிந்திருந்ததால் காரியாலயப் பேணாவு கைமாற்றிவாங் கி எழுதாமல் விடுதென்று, மகன்களடையில் பேணவாக்கிவந்து, வாசக சாலைக்குச் சென்று வந்து எழுதும்போது அதுவும் உங்கள் பெயரைபில் மிச் கோக்லும்போது, எழுதமறுத்தினால் காரியாலய மணைஜர் ஏ.எம். நாயிப் அவர்களிடம் புதிப்பேணவையின் நிலையக்காட்டிஅவரின் பேணையை வாங்கிவந்தும் எழுதும்போது ஜூமில்மாநேரம் 12. 20

நன்பா! உங்கள் நட்புப்படிம் அநத்காவங்களில் நன்குமதித்தேன் நீங்களும் என்னைப்பறமுறை புதிந்திர்கள் சாமசதானம் 3 இதழிலும் உங்களைப்பற்றியும் குறிப்பட்டிருந்தின் உங்களைப்பற்றிய நல்லபேப் பிராயம் இப்பேரும் எனக் குற்றனது புதை விரும்பாத யாரும் பூலோ குத்தில் இருக்கமுடியாது.

சமாதானம்? உங்காப்பற்றி இகழ்வாக நான் எழுதவில்லை, மனதுப்பட்டவதை என்னைப் பறியோ, எனது பறடப்புக்கள், நூல்கள் எதைப்பற்றியுமோ நீங்கள் திருக்கரணில் எழுதிய தொடர்களில் குறிப்பிடவில்லை பத்துப்பனிரண்டுபக்கம் எழுதிய நூல்களையும் அக்காலங்களில் முகவரிகள் குறிப்பிட்டார்கள் நான் புதை செய்தும் புறக்கணித்தீர்கள்,

டினிடம், என்னப்பறந் இழக்ரமாச்சினர் அம்பளத்தைவுகளை மாதுள் வைத்தோ, அல்லது வேறு காரணங்களோ என்னப்பற்றி நீங்கள் குறிப்பிடாமல் விட்டது. அதுபோக கவாச்சாரவிருது கள், தருவதாக இருமுறை எழுதினீர்கள் அதுபோல அஸ்வர் ஹாஜியாரும், மேடைகளில் என்னைக் கொஞ்சி முழுந்தும், அமைச்சக் கடிதங்கள் 92 93 94வரை வாழ்த்தாமலேயே கிளையத்தைப்பட்ட பலருக்கும் முக்காபத்தில் கொடுத்து எள்ளார்கள் 95 96 97ல் தொடர்ந்து எஸ்டப்பட்டு விதானை, ஆணையாளர் செயலாளர் என்னத்தே முப்பிடித்துவின்னப்பங்கள் அனுப்பியும் விருதுகள் கிடைக்கவில்லை, என்னை எழுதி முக்கும் கிழிக்குமாறு பிரபவங்கள் கூறியதினால் அஸ்வர் ஹாஜியாரை முன்னைய ஆட்சிக்காலத்திலும் உங்களை இந்த ஆட்சிக்காலத்திலும் சீற்றாக்கமுதிரேன் அதற்கு நீங்கள் பன்றிபீதின்பதைப் பற்றியும், சமாதானம் கூக்கக்குன் எகதுடைக்கப்படுவதாகவும் அவதூறு எழுதி அங்கிட்டலுப்பியுள்ளீர்கள் அவைகளை சில மார்க்க அறிஞர்களிடம் காண்பித்தேன்? ஜெமிக் இப்படி எழுதினாரா? என்று, விசனப்பட்டார்கள், சில ஹூதீஸ் கணாச் கட்டிக்காட்டி உங்கள் கடிதங்களையும் கிம்சமாதானத்தில் பிரசரிக்க இருப்பதாக அவைப்போது உங்களுக்கலுப்பியிருந்தேன் எனினும் இப்போது அதைப்பிரசரிக்கவில்லை பலரும் தூண்டினார்தான்...

நீங்கள் பெறும் புகழும், பணமும் பட்டங்களும் எண்க்கும் பெருமதான் முதலில் இவங்கை முன்ஸீம்களுக்குப் புகழ்மற்றது உங்களுக்கு மூன்றாவாது உல்லாஸப் பிரதேசத்துக்கு, நான்காவது நாலும் உங்களை அனுகிப்பழவியும் [பாராமுகம் செய்தாலும்] சமாதானம் மூலம் இனிப்பும் ஏழுதியதால், நீங்கள் மேலும் விழிப்புடன் செயலாற்றிக்கொண்டிருப்பதினாலும், எண்க்குப் பெருமதான்.

வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம் பற்றியும்

கலாபூசன்[ண]ம் விருதுகள் பற்றியும், மிகமோசமான கருத்துகளையும் வேட்டுகளையும் பத்திரிகைகளில் பலரும் காடி, கலாச்சாரஅமைச்சக்களுள் நடக்கும் மோசத்தினாலும் உங்களை அனுப்புவினாலும் நான் எழுதமுடைந்தும் அநாமதேயங்களை எழுத விரும்பவில்லை.

புகழ்பெற்ற போவிகள் என்று அந்தக்காலத்தில் கல்கி, இதழ் களில் ஒரு தொடர் வந்ததை நீங்கள் படித்திருப்பிரகளோ அறியேன் அவைகளில், தன்புகழுக்காக, பலபேர் குறுக்குவழியில், பணம்கொடுத்து தன்னைத்தானே புகழ்ந்து எழுதிய புருடாக்களையும், நிருபர்கள்மூலம், போவிப்படம்பிடித்தும் பரிக்கழும் கான்றுகளும் பெற்றுவந்த எழுத்தான்களைக்கார்கள், பிரமுகர்களை மூக்குடி கிழித்து வந்துள்ளார்கள், ஜெயகாந்தன், துமிலன், சோபோன்ற பிரபவமானவர்கள் நீங்களோ, நானோ, இவ்வாறு போவியாக புகழ் பெற்றோமா.

வர்தன மக்குடுமிகுப்பு வினாவாக நீங்கள் பண மேல்தெளில் பேசியதெய்தினை வாசித்திருக்கிறேன். போன்னாடுகள் செறுபட்டங்கள் பெற்றவர்களால் நாட்டுக்கோ, வீட்டுக்கோ பயனில் உல, என்று சார்படங்கள்கித்து ஏற்கூடு.

நீங்கள் பாடசாலை மாணவராக, இருந்தாலும் 1913ல் மீன் சிந்தனை செய்து பாருக்கள். அப்போது எனக்கு இவ்வது அப்பத்துவா, நாடுகள் பலவர்களுக்கு நடிக்கச்செய்தார் 47ல் பாடசாலைமாணவர் வேலைப்போட்டியில், கா கா கான்று அங்கே கந்துது காகோம் அந்தக் குள்க்கரையிலே அந்தக் காகங்கள்போல் ஒற்ற ரூ மையாக வாழ்ந்திட வேணும் என்றாலிலத்தகு நடுவர்களாலே தலைவரை ஆசிரியர் கு. வெர முத்து, ஆ. மு. சரிபுத்தீன், பறிக்கெள்ளானா, தெரிக்கெய்து புவவர் ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை முதற்பரீகம் குட்டிப்புவுவன் வத்திப்பட்டமுக் தந்தார் 1950ல் புவவர்மணி ஆ. மு. சரிபுத்தீன் வத்தியாதரிசி இலக்கவானன் பட்டம்தந்து கொள்வித்தார். 73ல் 'புரட்சிக்கவிவாணன்' என்று கவிஞர்களி ஆண்டன், மட்டந்தனப்பு தமிழரக்கட்சிமகாநாட்டிலே, சேராஜ்ஞார தலைப்பில் தந்தார்கள் 1997ல் 'ஸம்பாரா' பட்டம் ம. ச. மாராடபத்தில் கவிக்கடர் அஷ்பமுகத்தீன் தந்தார்கள் இன்று அவருட்கு மனிவிழா அதுபோக, 1998ல் மட்டுந்தகரமேயர் செழியன் ஜ. பேரின்பநாயகம் பொன்னாடுபோர்த்தி இக்பால் அவி பொற்குவித்து, கவாநிதி பீடாதிபதி தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் அங்கு, ஜி. மெளவுவி K. M. H காலிதீன் அவர்கள் பேருநரையும் பாராட்டிதழும் தந்தார் இவைகள் ஒருப்புறமிருக்க,

1970ல், எனது பெருநாள்பரிசு குறுநாவலை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டும், அமெரிக்காவைப்பற்றி ஒஃப்னவியிட்டன் பாராட்டிதழும் பணமும் ஒருதொகை அனுப்பியது.

1963, 64, 65, 66, 67, 68, வரை பாரிஸ், மலேசியா, மதுரை, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, தமிழராய்க்கிலிமுரமலர்களில் M.H.M. ஷால், மாத்தளை அருளேசர், ம. சந்திரனம் M.A. ஆசிய பலரும் வீடு தேடிவந்து பவை ஆய்வுகள் செய்தும் எழுதியிருந்தார். இவைகளையா வது நீங்கள் வாசித்திருப்பீர்களோ?

1978ல் கொழும்பினில் ஆஸ்லாமியத் தமிழராய்க்கிலை மகாநாடு பேராசிரியர் M M கலைஞர் M A அவர்கள் தலைவரையிக் பண்டாரநாயக்க கார்வதேசமன்றபத்துவ 28, 29, 30 திகதிகளில் நடந்தாலே அதில் வெளியிட்ட 'சிவபெப்புக்கள்' 27எழுத்தாளர்களின் சிறுகலைத்தொகுதி ஆசிரியர் சி. ஸ. அப்துல்மது B. A. அவர்களின் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய யமர்சனங்களில் மல தூர்களானன் எழுதி வெளியிட்ட 'முதன்ரவு' சிறுகலைத்தொகுதி இலங்கை முஸ்லிம் தலைநிபர் முதலாவது வெளியிட்ட பெருமையும் முதுரவாண்றைச் சேரும். இவர்களுமிதய சாலிமத்துதாச்சி

சிறுக்கை 'பிரைபுக்கள்' தொகுதியிலும்வெளியிட்டுள்ளோம். தமிழ்நாடு இ(இந்திய)எழுத்தாளர்களான ஜெயகாந்தன், ஜான் சிராமன், இருவரும் பெரிய (ஸீராய்ப்பு) எழுத்தாளர்கள் யாருடைய மண்வாசலைச் சிறுக்கை சிறந்தது, என்பதை மருதூர்வாணன், எழுதியுள்ள சவிட்துநாச்சி சிறுக்கைதையை வாசித்துப் புரிந்துவிடுவார்கள், என்றெல்லாம் சீதந்துஶர எழுதியவைகளை அறிஞர் ஜெயில், வாசிக்திட்களோ?

"இசைவாணனுக்கு ஈழபாரதிப்பட்டம் பொருத்தலா?" என்று நீங்களும் நுஃமானும் கொத்தஜும் கவிச்சடிடிடம் நக்காடித்தீர்களாயே இதை என்னிடம் செப்பியவர்களே, என்னோட் கால்வாரி இட்டு வேந்தர் பூசைம்பட்டம் கொடுப்பட்டவர்களே

நாற்றுக்கதிகமான சிறுக்கைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள் நாட ணிகள், கவிதைகள், எழுதிபவனாறு ஏடுகளில் வெளிவந்தனவே, நீங்கள் ஆணா ஆவணாப் படிக்கு முன்பே பல நாடகங்கள், மேடைகள் இசையரங்கங்களில், பாடியும், நடித்தும், 28 பரிசுகளும் பணமுடிதர வேறுதகுதிகள் வேண்டுமா? [முற்றும்]

K. D. Selvarajagopal

எழுத்துப் பூராட்டார்

T. P. 905 . 819 8905

1292 SHERWOOD MILLS BLVD

UNIT 3

MISSISSAUGA L5V 1S6

ONT CANADA

என் இனிய ஈழபாரதியே

To:

Eelabharathey Maruthurvnnan

EDitor Samathanam

Main Road, Maruthamunai

என் இதயம்கலந்த நன்றிகள், வாழ்த்துகள் மட்டுமல்ல எங்கள் குடும்பத் தாரியதும் அங்புப்பாராட்டுகள் தாங்கள் தந்த யாவற்றையும் ஒன்றும் விடாது பவத்தவை படித்துப்பார்த்தேன், ஆவந்தப்பட்டீடைன் எழுத்தின் தூய்மை, என்னைத்தில் தெளிவு கருத்தில் செறிவு அவற்றிலும்பார்க்க காலத்துக்குரிய நோக்கு என்பன அவற்றிலிருந்து தலை யெடுத்துப் பாக இறது தங்களின் சூராவளி, பெருநாள்பரிக என்பவற்றை இப் போது எடுத்து உக்கவின் எழுத்துக்களுடன் ஒப்பிடுகையில் எங்கேயோபோய்விட மர்கள் இறைவனுக்கே துசி ஒருநகல் எழுத்தாளரை உருவாக்குவதை அதாவது ஊக்கப்பாடுத்துவதின் என்பங்கு இருந்துகைதான்னி எதைக்குள்ளோ மகிழ்கிறேன் குறிப்பாக பரதன் கததாமி அவிஞர் தலைவரையில் எனக்கு கல்முனை கடவுள்வி உயர்தர பாடகாலையில் நீங்கள் என்னைப்பசராட்டிப்பேசியும் பரிசாக சமரதானையும் தந்ததற்கு நன்றிபல

உங்களுக்குக் கிடைத்த பாராட்டுகள் பொன்னாட்டுகள் உங்களுக்குப் பொருத்தமானதே மனவளத் தமிழில் உங்கள் படைப்புக்கள் வெளிவருவதால் அது நமது மக்களுடைய எண்ணங்களில் புகுந்து சிற்சிக்க வைக்கும் இவங்களுக்கு வந்ததும் உங்களைக் காலை வேண்டுமென்று நினைத்தேன் அதுகூடியபோது மட்டில்லா உவகைகொண்டேன் வயதுசென்றாலும் பல விழுந்தாலும் சொற்கள் வீராவேசத்துடன் வெளிவந்த கோஷத்தை அதாவது பேச்சாளனாக அச்சுறுதான் உங்களைக்கண்டேன் நல்லபேச்சாளராவவும் விளங்குகிறீர்கள்

உங்களுடன் இருந்து உணவு அநூந்து வேண்டுமென்று நினைத்தேன் நாட்கள் போதாமையாலும் தெர்டாந்து நிரம்பிசிகிகள் இருந்ததாலும் முடியாது போயிற்று இறைவன் அருள் இருந்தால் அது நம் வாழ்க்கையில் நிச்சயம் நடக்கும் மீண்டும் சந்திப்போம் இப்படிக்கு தங்கள் அன்பான ஈழத்துப் பூராட்டார்.

மழுத்துப் பூராடனார் அவர்களுக்கு மழுபாரதியின் முதலாவது வரவேற்பு

பிரபஸ.இலக்கியவாதி க. தா.

செல்வராஜ்கோபால், ஆசிரியராயிருந்து அதிபராகி, இவங்கள் நாலா பகுதிகளிலும் கலை இலக்கியம் ஓவியம் பண்ணடையகால, குடும்பங்களே வருகையின் வரசாற்றுக் கட்டுரைகளை தினசரண், வீரகேள்வி போன்ற வாரமலர்களிலும் எழுதிக்கூலித்தவர். ஒம்புப்பற்றாதிபர் 1979ல் கண்டா நாட்டுக்கு அவரின்மகன் ஆங்கில வெள்ளக்காரர்ப் பெண்ணை அங்கே காதலித்து மணம்செய்து குடிப்பதியாய் வாழ்ந்த காரணத்தினால் சென்றார் 20 ஆண்டுக்கள். மட்டக்களப்பாக்ஷிமுக்கே, தெற்றாக்தினில் பிறந்தவர். மனோகரா அச்சகம், வைத்து ஜீவாபதிப்பகம் மூலம் மருதூர்வாணர் புலவர்மணி, பெரியதம்பிப்பிள்ளை போன்றவர்களின் பலதாறு புத்தகங்களை குறைந்துசெலவில், ஊக்குவிப்பாக வெளியிட்டவர்.

யாரிந்தவேடர்? இவங்கள் முதலாவது உரலாற்றுநாவலைவெளியிட்டவர் பலரூறு நால்களைத் தாங்கே எழுதி வெளியிட்டவா 1977விருந்தே என்னுடன் தொடர்பறிமுகமாகி நன்றாக வளரச்செய்த நண்பர் மழுத்துப்பூராடனார் 79 99வரை கண்டாலில் இருபதுவருடம் வாழ்ந்து, தாழகம் வந்தவர். இதுவரை முதலாவதாக கல்முனைக் கல்விஅலுவலக, கலோச்சார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தார், கலிஞர் பரதன், நெந்தசாமி B.A, B. Com Sp Dip in (Sdu) அவர்கள் தவணையில் கல்முனை உலைஸ்விடீயர் தரக கல்லூரி (நல்லதமியண்டுபத்தில்) பிரமாண்டமான வரவேற்றுக் கலாடுத்தாம 03-01-2000ம் திங்கிடி மாதம் 4.00மணிக்கு

ஹாஜியில் மாண் சாலீப்

‘எண்ணச் சிதறுவகள்’

(கட்டுரைத் தொகுதி)

19 சிந்தனைக் கட்டுரைகள்

5 சீர்திருத்தக் கட்டுரைகள்

2 பிரயாணக் கட்டுரைகள்

இவைகள் யாவும் இலங்கை இந்திய பத்திரிகைகளில் ஹாஜியில் மாண் சாலீப் அவர்கள் எழுதியவைகளின் தொகுதிப்பு நூலாகும், எண்ணச் சிதறுவகள் இவைகளை பஸ்முறை வாசித்துப் பல பல புத்திகளைக் கற்று மனையில் செய்தேன். எதை விமர்சனம் செய்வது, எதைவிடுவது என்ன ஆவலாய் துடிக்கிறேன். முழுவளத்துயும் விமர்சனம் செய்து வாசகர்களைத் தூண்டி, நீங்களும் என்னைப்போல் வாசித்து, அறிவுக்களாஞ்சியங்களை மனையில் செய்து அறிஞர்களாகக் விரும்புகிறேன். அவ்வளவுக்கு, ஹாஜியில் மாண் சாலீப் அவர்களின் அறிவுக்கட்டர்கள், எண்ணச் சிதறுவகளைக் கிடைக்கும்போது போல வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளில் என்னைமிகமிகக் கவர்ந்தவை ‘சராணில் சுறைத்து நாட்கள்’ எனும் பிரயாணக் கட்டுரையாகும்.

வாசகர்களாயிய நாங்களும் சுரான் நாட்டுக்குப் போவதுபோவவும் அங்காங்கேயுள்ள அழிகுரும்யியமான காட்சிகளைக்கண்டு கெட்டில்லறவது போவவும் எங்களைப் பரவசப்படுத்துகின்றார் இட்கட்டுரை மூலம் ஹாஜியில் மாண் சாலீப் அவர்கள் இமாம் ஆபத்துவலா கொமெய்னி, அவர்களைநேரினில் பார்த்து தரிசனம் பெற்றுப்போலவே என்னைக்கவர்ந்துப் பது சுராணிய அறிஞர்களின் பலபடங்களும் கண்லூரிகள் பல்ளைகள் கழுகங்களுக்கும் சென்று பல அற்புதக் காட்சிகளைத் தாரங்களைத் தரித்த நிறைவு தருகின்றன.

சுதி, மத பேதமின்றி யாவரும் படிக்கவேண்டியகளைப் போக்கிடிகளான 26 கட்டுரைகள் அடங்கிய தொகுதி சுமார் 110பக்கம், 1 - 8 அளவு ஹாஜியில் மாண் சாலீப் அறிவுப் புன்னைகள் தலமும் பலவர்கள் முப்படம் விலைக்குறிப்பிடவில்லை ‘ஹாஜியில்துவுக் கூடும்’ பதிப்பாகும்.

7/1, பிரதான வீதி, கல்முனை, என்னும் முகவரியின் பெற்றுக்கொள்ளலாம் ஹாஜியில் மாண் சாலீப் அவர்களின் அறிவுக்களைப்பறக்கும் சொற்பொழுதுகள் ‘வடாமானர்கள்’ எனும் தொகுப்புநாள் விசைவும் வெளிவரும், ஆசிரியர் சமாதானம்

போர் முனைக் காதலி

(வரலாற்றுக் குறுநாவல்)

சம்பாரதி

சம்பாரதி மருதாவுவானர்

முன்னோடிகள்

இரு நாவல், சிறுகதை, நாடகங்களை இலோசாக எழுதிவிடாம் எந்தவித ஆதாரங்களுமோ, தகவல்களோ, திகதிகளோ தேவையில்லை வெறும் கற்பனை காதல் விரம் நகைச்சுவை எனப் பக்கம்பக்கமாக விழாஸிவிடலாம்.

இந்தப் போர்முனைக்காதலி, என்னோடு மிக நெருங்கிய காதலி எனது 9 - 15 வயதுகாலச் சிறியாணி, லீவாவத்தி கிராபண்டா, ஸ்யன் பண்டார, போன்ற சிங்கள இளைஞர்களை, 1947 - 56 வரை, கொண்டவெட்டான் காட்டுப்பிரேதச்சுப்பை வயல்கமங்களில் கண்டு பேசி இணைந்து பழகியிருக்கி நேர். தமிழர், முஸ்லீம், பூர்வீக சர்வாற்றைச் சொல்வது இக்குறுநாவலின் நோக்கமாகும்.

எனது அறிவுக்கெட்டியகாலம் 9 - 15 வயதுவரை நாவலாறுப்பட்டிப்பள்ளி, கொண்டவெட்டான், புளியடிப்பிட்டி இப்போது சீம்பின கஸ்பிட்டி, தும்பவள்ளி, கொக்குநாலை, தமணை, பாடாகொடை இறக்காமம், ஏரிப்பத்தஞ்சேணி' வாலினைப்புகுதிகளில் பாடசாலை 1943க்கு முன்டும், 4 - 5 வயதுகளில்

என்முத்தவாப்பா போடிமார்கள் டன், கல்முனை, கரைதீவு, மாவடி பள்ளி, சம்மாந்துறை, மல்வத்தை கணங்காடு அதர்களினுடாகப் போயிருக்கிறேன். அந்தக்காலம், மேற்கூறிய பகுதிகள் சம்மாந்துறைப்பற்று, என்றும் கொண்டவெட்டான், நாவலாற்றுப்பட்டிப்பள்ளி படுவாண்கரைப் பிரதேசம் என்றும் அரசுபதிவேடுகளிலும் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர்.

1800ம் ஆண்டுகளில், ஓல்லாந்தர், படையெடுப்புக்கள், இந்தியா மலையா மலேசியாப் பகுதிகளைப் பிடித்து செயிலான் சரண்தீபப் பிடித்தனர். இந்த செய்லான் சரண்தீப்தான் 'சிவோன்' என்பதும் இலங்கை என்பதாகும். அக்காலம், ராஜ்ரட்டை, உடராட்டை கண்டி நுவலைப்பகுதிகளில் சிங்களச் சேனாதி பதிகளும், யாழ்ப்பாணம், வன்னி மன்னார் திருக்கோணமலைப்பகுதி களிலும், பாணன், வன்னியன், எல்லாளன் சங்கிலியன் போன்ற குறுநிலப் பண்ணைப்போடிமாரும் ஆண்டிருந்தனர் என்பலவர்லாறுகள் கூறுகின்றனர்.

1947ல் இவங்கை இந்தி யா கதந்திரம் பெறுமுன், தமிழர், முஸ்லீம் வடக்கு, கிழக்குமாகா னைம், மன்னார்முதல் புத்தளம், பொத்துவில் கதிர்காமம்வரை பரவலாக, காடுகளில் சேணவெட்டி பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்தனர். இக்காலங்களில், முஸ்லீம் போடிமார் மாடுகள் தாவளங்களில் மன்னார் முதல் கதிர்காமம் வரை வியாபாரமும் செய்து வாழ்ந்தனர். சிங்களப் பகுதி தியான வடிநாகல முன்றாகல, பதுளை, பண்டாரவளைப்பகுதிச் சிங்களக்குடும்பம் சில ரை நாவலாற்று கொண்டவெட்டான் காடுகளில் கொணர்ந்து சேணவெட்டி, தனித்துணை, உறவுகளை வளர்த்துவந்த காலங்களில்தான் நானும் புத்திபிடிபட்ட 6-9-15 வயதுவரை இப்பகுதிகளில் வாழ்நேர்ந்தது இந்த நினைவுகளையும் சிங்களவர்களின் உறவு தயவு பரிமாற்றங்களையும் கருவாக வைத்தே இந்தபோர்முனைக்காதலி குறுநாவலை எழுதி னேன். 98ல் தினகரனுக்கும் 99ல் நவமணிக்கும் தட்டச்ச 21பக்கம் அனுப்பினேன். இதுவரை அவை பிரசுரமா காத்தினால் சபாதானம் 8ம் இதழில் இப்போது பிரகர்த்துவினேன்.

அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லீம் கள் என்ற மீலாத்லிமாமலில் 98ல் கலாதிதி K.M.H, காலிதீன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையில் பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில் 1800ம் ஆண்டுகளில் மலேசிய ஜாவாமுஸ்லீம் அனுஸ் லெப்பைமலர்க்காமர் மட்டக்களப்பு, கிழக்குமாகாணம் முழுஉதயும் ஆங்காரக இருந்த

காலம் சந்திமணவில் வந்து கல்யாணம் முடித்து வழந்தாகவும் குறி பிட்டுள்ளார் இந்தச் சந்திமணல் 1900ஆண்டில்தான் மருதையெழு னை எனப் பெயர்வந்தது. இதுவும் ஒருமுக்கிய வரலாற்று உங்காத்துணையாக வைத்துத்தான் சமாதானம் 6ம் இதழில் படுவான்களைப் போடிமார் குறுகாவலையும் எழுதி வெளியிட்டிருந்தேன். அகமது பேலப் பை தபால்கங்காணியார்தான் மருதமுணையில் முதலாவது அரசனூழியராகும். எனது முத்தவாப்பா, கங்காணியாருக்கு தூவான்வட்டைப் பொக்குவாயன் வட்டை, இந்கத் வட்டை மருதமுணையான்வட்டை (உகண) கங்காணியன் வட்டை நாவலாறு (இங்கினியாக்கல படா கொடைக்கு மேதுகண்டம்) இருந்தவைகளை எமதூர்ப்போடிமார் அங்கெல்லாம் கமம் வயல் செய்த தையும் இக்குறுநாவலில் கோடிகாட்டியுள்ளேன்.

தச்ச ஒல்லாந்தர் பட்டைடுத் து சிங்களக் குறுநிலமன்னர்களிடம் கப்பங் கேட்டு கொள்ளையடித்துப் பேராடியகாலம் அரபுநாடுகளிலிருந்து மரக்கல ஓடங்களில் வியாபாரம் செய்யவந்த முஸ்லீம் ஹீரர்களின் உதவிகளைக்கோரி தச்ச ஒல்லாந்தர்களை வென்று சிங்களமன்னர்களுக்கு உதவியதாலும் சிங்களமன்னர்களும் அழகியபெண்களையெழுத்துக் கொடுத்தும் சம்மாந்துறைப் பற்றையும் கொண்டவெட்டான் மல்கம்பிட்டிப் பிரதேசங்களிலுள்ள கதிர்காமம்வரை காணி சேணை வயல் கொடுத்ததாகவும் பலவரலாறுகள் உள்ளன.

1943. 51வரை கொண்டைவெட்டான் பிரதேசக் காடுகளுக்குச் சேனைவட்டை படாகொடை சீம்பளகாஸ்பிட்டிக்கு எனது மாமிமக்களான அனுஸ்லெப்பை வெள்ளத் தமிபி, அப்துறகீம், ஹனிபாமச்சான் களோடு நோன்பு பாடசாலை லீவு காலங்களிலும் சென்றிருந்தேன். பாடாகொடை அதர்வழியூடாகச் சீம் பிள்ளைகள் பிட்டிச் சேனைக்கு தும்பவள்ளையில் வெளான்மை வாடிக்ட்ட 47ம் ஆண்டு சென்றோம். கொண்டைத் தலைமுடிந்து. வெள்ளிக்கிளிப்மாட்டிய தெற்றுப்பல் சிரித்தமுகத்துடன் முழங்கால்வரை கண்டாங்கிச்சாரனும் வெனியனும் அணிந்து வெற்றிலைக்காவிப்பன்னுடன் ஒரு இளைஞன் வந்தான். தோல் இரட்டைப்பக்கட்வார் பூட்டியவாறு கைகளில் கடகமும் நவ்வைக் கொடியும் மூள்ளங்கலப்பை யுடனும் வந்தவன் என்னை முகம் மலர விழுங்குமாப்போல் பார்த்தான்.

ஓ கிராபண்டா மலினா புதுப்பொடியன் ஆரண்டு பாக்கிறாயா? மரக்கார்மாமட மகன எத்தீபு அழகானபொடியன் என்று கொஞ்சம் பாக்கிறியோ? வெள்ளத் தமிபி மச்சான் குறியபோது சேனைப்பராணிலிருந்து ஒரு குமர், முலைகள் குலுங்கக் குலுங்க தெறிக்கத் தெறிக்க ஓடோடி வந்தான்.

.....ஓ...பளண்ட வட்சண்யாக் மேமலி.....சிறியாணி ...கிராபண்டா கூற ஆ...இலூந்தாய் மலினா... என்று என்கொக்குகளை மாறிமாறி கிறங்கி விரல்களாவ திண்ணி முகந்தான்.

“ஓமேகிராபண்டா மசினாயும் சிறியாணி பச்சைஞும் என்டமச்சீனன் வத்திபய் விழுங்கிவிடப்போறி ஷன்பேவே”எனப்பரஸ்பரம் அவர்கள் அரைகுறைத்தமிழிலும் சிங்களத்திலும் பேசி மகிழ்ந்தனர்.

இந்த மாதரிப் பொடியங்கள்...அழகான...வெலதம்பி மசாஸ்மாதறி ஆக்களே எங்கல வடினாகல முணராகல சேனூறு வழியகான மஸான்

“இந்தமாதிரிப்புதினம்காட்டத்தோனே ஒங்கள் கதிர்காமப்பகுதி சிங்களச் சனங்களை நாங்கள் குடும்பத்தோடு கூட்டிவந்து எங்கள் நாவலாற்று கொண்டவெட்டான் பகுதில் சேனைவெட்டி குரக்குண் சோளம் மரக்கறி செய்ய வெச்சிரிக்கிறோம் கிராபண்டா...” என்று மூத்தகுக்குழுவர் மீராவெப்பப்போடியார் அப்பச்சி செல்லமாக சிறியாணிக் குமரின் மார்முணையில் கிள்ளினார்.

“ஆ...குக்குலுப்போடிங்கப்பாகே வியாக் கரண் டேசெலங்” எனச் சிறியாணி அரைச் சட்டையினால் நெஞ்சில் பிதுங்கித் தெரிந்த மார்புகளை சுஞ்சகனக்கைவிரல்களால் பொதுக்கி நாணித்தள்ளி நின்றாள். இந்திகழ்வுகள் 1950பதுகளில் எனது 12 வயதுகளில் நடந்தவைகள். அந்தக்கால அலுவபவங்களையும் அவர்கள் சொன்ன சிங்களவர் நாவலாற்றுக் காட்சிப்பகுதிச் சேனைகளுக்கு வந்தெறிய வரலாறுகளையும் இன்று 1999ன் இறுதி மாதங்களில் மீள்சிந்தனை யுதித்தபோது இன்றுள்ள பெலத்த

பிக்குகள் சோமதேரர் சுமங்கலதேரர், நலின்தகில்வா, அபயசிங்கா வீரவிதான் பேரினவாதிக்கஞம் அஸ்கிரியமகாநாம் போன்றவர் கஞம் மிக்ச்சரியான வரலாறுகளை அராய்மால்கொண்டைவெட்டான் பிரதேசங்களில் 2500 ஆண்டுக்கு முன்பே பள்ளத்த சிங்களவர் வாழ்ந்தார்கள் என்ற பச்சைப்பொய்வரலாறு களை யே எழுதியும் தொலைக் காட்சியிலும் கூறி சிறுபான்மைத் தமிழர் முஸ்லிம்களை வந்தேறு குடிகள் என்று பக்கமைகாட்டி வருகின்றனர்.

எனக்குத் தெரிந்த ஆய்வுகளும் பழையர்கள் சொன்னவைகளையும் 1950விருந்து கொண்டைவெட்டான் நாவலாறு பட்டிப்பளை படுவான்களை சம்மாந்துறைப் பற்று வரலாறுகளின்படி முஸ்லிம் தமிழர் வாழ்ந்த விவரங்களை, சிறுகதை, கவிதை நாடகம் நாவல்களாக பத்திரிகைகளிலும் தனிநுல்களாகவும் சமாதானம் சுஞ்சிகைகளிலும் எழுதி வருகிறேன். இந்தப் போர் முனைக்காதலி குறுநாவல் 1950விருந்து இதுகாறுமுள்ள முக்கிய நிகழ்வுகள் விவரதையே கருவாக எழுதியுள்ளன.

நாவலாறு முஸ்லிம் பகுதி

நாவலாற்று ஓரங்களில் காலகள் இருண்ட சோலைவனங்கள் இணையிடையே, சேவைக்காடுகள்

வெட்டிய ஆளுவர் மாக்கட்டைகளும் சமவெளிகளும், புளையிலைச் தோட்டங்கள் காய்கறி, கத்தரி, கோசிகமக்காலைகள்.

“தேய் அவத்து ரகிம் இஞ்சப் பர்ராமனேய் படுவான்சரப்பக்கம் மழையிருட்டி வருகுது டோய்! செதிபண்ணி, தீவான்பரணில் சொள் விக்கட்டய எடுத் துக்கோடிய் போய் சேனைவழியே, வெட்டிக்கு விச்சு குப்ப கூழங்களுக்கு நெருப்பு வெய்யுடா மகனே”.

இங்காவாப்போ! வெள்ளாப்பி வரிந்து வாணமெல்லாம் மந்தார மாக்கிடக்கு தலமாரி, புரட்டாசி மாசமென்டினம் போடிப்பெரியப்பா, மீராம்போடியாரோடோவு சிங்குரான்பக்கம் வெடிக்காட்ட போகக்கே, கீராபண்டாவும், லீயனாமாத்தையாவும் ஒங்களாச் சேன போடிமார் கூட்டத்துக்கும் கொண்டைவெட்டானுக்கே வரச்சொன்ன

“ஓமடா மனேசேனப் போடிமார் கூட்டத்துக்குத்தாண்டா போறேன், கூப்பாடாக் கூறியவாறு வில்லுக்கரத்தை நுகத்தில் பொட்டன் சிவலை நான்பள்ளப்பூட்டி சறுவாலுக்குமேலால் சாறனையடி ததுக்கட்டி முல்லறயால்பலகையில் ஹாம் மென்று உன்னி ஏறி நதாபடி ஹாய்எ” பொட்டனின் வள்ளிவரால் மறுக்கிக் கமான்பண்ணி ஒடிக்கொண்டிருந்தார். குக்குஞுப் போடியார் அப்துல் ஹமீத்.

‘ஆதப் ரையா சேனைப்போடி மார்ரகூட்டத்துக்கே யன்னெத்தே’ அதரினால் ஒடும்பேது, சேனைப்பரணிலிருந்த நம்பங்கற்யாலைக்

கண்டதும் பேச்சுக் கொடுத்தவாறு
ஒட்டினார் கரத்ததையே

“யன்டோன்.. போகோலும்
குக்குலுப்பேர்டியாரோய்..... என்,
நம்பறையாவும் கூவென்று கூறிய
சப்தம் காடெல்லாம் எதிரொவித்
ததை லீயன்னா பண்ராவும் செவி
மடுத்து நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

சேநக்குடில் அரைச்சவர்க்கட்டில் அமர்ந்து கொண்டைக்கட்டின் செம்புக்கிளிப்பைபக் கழற்றி, முடியைக்கோதிப் பேன் துளா விக் கொண்டிருந்தார்.

சிறியாணிமருந்துப் பையுடன், வெள்ளைக்கவன் நேர்ஸ்தொப்பி கால்குஸ் அணிந்தவர் சேநைக்கட்டைக்கதியால் ஏறுகடவில் ஏறி வருபவளைக் கூந்து குறுகுறுப்பாகப் புதின் விடுப்புப் பார்த்தார் முதுகிழவர். சலவைக்கல்லில் கந்தல்த்து ணி களைத் துவவத்தவாறு.

“ஆ..கா...சீம்...வட்ட...மாதறி மனதுள் துனுக்கியதை வெளியில் பேசவாய்துடித்தும்.. ஒ.. நேர்சம்மா சிறியாணி வாடுவெண்ட...” நம்பர் ஜயா எதோ வாய்தடுமாறு யவாறு வரவேற்பதை முகம் சுழிப்பாக நேர்க்கிங்கா சிறியாணி.

“ஒ.. மகே பஸ்ஸிங்கா.. சிறியாணி ஊஹும் ஹரியட்ட.. வட்டதெலுய்.. உடயண்டக் நேர்சம்மா...” லீயன்னா பண்டாராவும், மாய்தடுமாறு பேசும்போது ஹரியட்ட வட் (சரிவாக..... வட்டவி தாலன்) என் மறைமுகமாய் வசை பேசுவதாக நினைத்தாலும், அவ்மாணம்போல் இருந்தாலும் கூவி

விதியை நொந்த சுபாவத்தில் கமாக்னே பாடாகொடைமலயயிடவார ரகவியம் தும்பவெமலயயிட வாரப் பகுதிக்கும்? சிறியாணி மருந்துப் பையுடன் பலாவின் கிளையில் கையுயராத்தில் பிடித்தவாறு யோசித் துக்கொண்டு நின்றாள்.

ஊம் காசிம்போடி வட்டவிதானைக்கிப் பெத்தன்டாலும், ஊரி லே பாடாகொடச் சேனவெட்டவந்த சைமன்சில்வாடகவையில் பழிபோட்டு சேமாத்திய கல்முணை சிங்கவாடிக்குக் கொண்டுபோய் குடி ஏற்றி, சந்தையிலே வெற்றில் பாக்கு யாவாரந்தெஞ்சி சிறியாணி தமிழ் முளிலிம்பாடசாலையென்ன படிப்பிச்சி இப்பு, புறந்த பாடாகோடச் சேனப்பகுதிக்கே சிறியாணி நேசம்மாவாக வந்து டாக்தர் பொம்புளமாதறி புள்ளப் பொறுக ஊடெல்லாம் ராப்பகலா வாறா.. நல்ல பொம்புள முதுவாப்புக் கிழவர் கொடிகளில் பிழிந்த கந்தற சீலைகளை விரித்தவாறு மனதுள் வரலாற்றை மீளாகித்தார்.

“ஆ.. மங் கிலா யன்னங் யப்பக்சே...”

இஹ் யீங்.. நு வெதனவா.. நேசம்மா யன்டேயப்பா” என ஊதிய வயிற்றை மரப்பட்டைக்கதவில் சாய்த்து மொனிக்கா முனகினாள்.

வள் வள் வள்வள் சேநைக்காலைக் காட்டதறில் ஆளரவங்கேட்டு மறைநாய் பாறிப்பாய்ந்து குராத்துக் கொண்டிருந்தது.

“ஆய்தும்...பன்னோ அதிகநம்மானு காசிம்போடி வட்டவிதான், மீறாங் குக்குலு...”, பரகுபரகுவெனத் தலைமுடியைக் கோதிக்கொண்டைடமுடிந்துகிளிப்பை மாட்டியவாறு பலாவின்கீழ் வந்து வரவேற்றார் நம்பரையா.

“...ஆ...வாங்லே காசிம்போடி...வட்டானே, லீயானமாத்தையா பண்டாராவும் தலையை விரித்துப் பலா வின்கீழ் பேங்பார்த்தவரும், விசக்கெனக் கொண்டையை முடிந்து கிளிப்பை செருகியவாறு வரவேற்றார்.

‘ஆயின்.. ம்லீயனா மாத்தையாவும் இப்பபாடாகொடி, கொண்டவெட்டான் பகுதிக்கு சைக்கிலும் நாலுறோதக்காரும் வந்தநாகரிக்காலத்திலேயும், இந்தச் சிங்களாக்கள், பொம்புளமாதிரிக் கொண்டகலச்சிப் பேண்பார்க்கிறதும் முடிஞ்சிகொண்டகுத்திப் பூாலைக் கிளிப்மாட்டுறதும் ?

‘ஓங் ஜயாப் போடிமார், எங்கள்லல்லாம், மொன்றாக்காலக்காட்டுவழியே சேனவெட்டிவாழுடையே இங்கேம் நாவளத்துப் பசுதிக்கின்கொனுவந்து மாறியாதயிங் குறச்சிக் கேளிபண்றதியங் ஆ...?’

‘கம்மாக் கோவியாதே லீயனா பண்டார.. மச்சாங் தரு முளிப்பாத்திக்கிச் செல்றன்றாப்பா இஞ்சிப்பார், எங்கடபோடிமாரும் பொட்டத்தலச் சோனிக்காமார், என்றியல் சேனக்காட்டுச் சிங்களதூக்கவாந்கல்லாம் காசிம் வட்டவிதானைப் போடி தோழிலிருந்து ரெட்டைக்கண் துப்பாக்கியைந்கை

மாறி, ஒலியம்மா உச்சியில் பேங்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மந்தினைப் புறிபார்தார் ‘டுட்’ பீயர் என்ற வெடிச்சத்தத்துடன் குரங்கு களசளவென நிலத்தில் வந்து இரத்தக்கறையுடன் விழுந்தது.

‘ஓ...மகேயம்மேய்...வந்துறாகதறகாம.....’

முதலாப்பு ஜயா .. நேத்துச்சொன்னவர் நாளஞ்சிநாளா மச்சம் மாமிசமில்லே, பொன்னாங்கண்ணியும் வள்ளலக்கறியும், மயக்கறியும் திண்டு திண்டு சத்திவறு குதுங்மானே மந்தியன்டாலும், கறிப்பாட்டுக்கு காசிம்போடி வட்டவிதானையில் பேச்சும் குத்தலும்

ஆ இவங்... மந்திரவாதிங் வெடிக்காறங்க.. இவங்செல்றமாதறிக் கேட்டு நாமெல்லாம் வாழ்ந்தாத்தான் இந்தக் கொண்டவெட்டான் சேனக்காடுகள் கொண்டக்கள் ஒத்த செத்தே நிமத்தியாவாழலாம் ..... முன்பும் சோனிப்போடிமாரை எதிர்த்து, பத்தாமாண்டிலே கதறுகாமமிருந்து சிங்குராணக் காட்டுவழியே சேனவெட்ட வந்த.....

ஹம்.. என்ன, லீயனா நம்பர் யோசிக்கியன்.. குரங்கு திண்டுற ஆக்கள் வையாச்சாதிச் சிங்களவட்டவிதான் கொம்பு மீசையை முறுக்கியவரறு எக்கிலிருந்த வெற்றிலை வல்லுக்கத்தை இழுத்து, முகிலையைப் பிரித்து, ஆத்தி இலையில் ரோக்கை சுற்றிக்கொண்டிருந்தார்

ஆ போடிமார் காணிக்கூட்டங்கொண்டவெட்டான்ல லீயனா

மாத்தையா, பண்டார, பயப்பீதியு
ஞ் குனிக்குறுகி விதாண்ணையெ
பார்த்தார்.

ஓமென்றங்லீயன்னாமுதுவாப்
புநம்பர் மூவரும் வெளி கீட்டு
வாங்கேய் இண்டக்கி ரெண்டில
இண்டு... வட்டவிதாணை உள்ளத்
துள், பயமுறுத்துவது போல் கறுவிய
பாசாங்கில் பேசினார்.

எப்படிச் போடிமாறுங் என்ற
பொஞ்சாதி மெனிக்கா புள்ளப்
பொறுவறுதங் நேசம்மா சிறியா
னீங்கள் அவளையும் ஒரக்கண்
பார்த்து லீயானா நசித்துக்குறினார்

வந்திருந்த போடிமாருக்கெல்லாம் உள்ளரா மதிழ்ச்சிதான்லீயன்
னாவும், சிறியாணி நேசம்மாவையும்
காசிம் போடிவட்டவிதாணையையும் லிடுப்புக்காட்டி கண்கள்
பொருளாப் பேசியதும் ஒட்டி உருச்சிக் காசிம்போடியப் போலானே
புறந்து வளர்ந்திருக்கிறாள் சிறியா
னி இருபது வருசத்துக்கு முன் மூப்
த்தாமாண்டு, நாவலாறு பெருக்கிய வெள்ளாம், கிழக்குமாகாண
மெல்லாம் கடலோடு கடலாகிய போது, முப்பது நாள் சென்று படா
கொட்டா மனைய டி வா ரம் மேலே
வளாடை விக்காவைக்காவித தூக்கி
சுமந்து தக் கா ஸி ப் பழம் போலே
சும்மாவா காசிம்போடி சோழக்கேளப் பரனிலே லீலாவத் தூக்கி
வளர்த்தவன், என்னவத்தவிர ஆரடி ஆணமுகன் உன்னைக்கரும்புதினன்
வாற் வயாச்சாதி...?

.... தமபே நம்மட, இவிலா
ஞ்சாதியாக்கள் சேனக்காட்டுச்சிங்களத்தியனோடே திரியிற ஹ்ராஞ்சு

சாதிப் போடிமாரை ஊருக்கேயும்
எடுக்கப்படாகா ஆவிமூலங்களே
எண்டு கரவாகுப் பற்றெல்லாம்
கதச்சி நம்மளத் துப்பித் திரியிறா
ங்கள். லீலாவதிய, புள்ளத்தாயிச்
சி எண்டு நாலு வையாச்சாதிக்குத்
தெரியிறத்துக்கிடால..... ஒண்ட
சேனக்காவல்காரன் சலமுன்சில்
வாப் பொடியனுட்ட சறுகவிடுடா

ஓமடாம்பி. வட்டானேய்
ஒண்ட வாப்பா ஆதம்போடி ஒன்னை
நாவலாற்றுப் மாட்டுப்பட்டி
தோட்டச்சேனை லூட்டுக்கையும்
வர உடமாட்டேன் எண்டு, துவக்
கோடே திரியிறாம் மனிசன்

ஒன்டதாம்மாமன், சமுகன்
போடிக் கி ஒன்னைப்போலே மாம்
பளக் கொச்சி, செயினம்பு செங்கா
ரும் பாட்டாக் குமரிக்காள் நாவ
லாத்துலே நூத் துக்கணக்கிலே
சேனவட்ட தோட்டங்கள் ஆயிரக்
கணக்கிலே ஆடு மாட்டுப்பட்டிசன்
ஆயிரமாண்டுகாலப் பரம்பரச்
சொத்துச் சுக்ககாணி வயல்கள்...

ஓமடாம்பேய் காசிம்வட்டா
னேய் வக்கோல்லே வெறஞ்சத்தே
வக்கல்லான்டா கட்டவேணும் பா
ம்மடா, ஆவத்துக்குப் பாவமில்
லண்டு, கோரிசில்வாண், மகள்
வெள்ளத்தில் தூக்கிப்போய் முப்ப
து நப்பதுநாளா பாடாமலமேலே
குகவழியே கொஞ்சிக்குதறி வகுத்த
நேறப்பிற்றாய் நாலஞ்சி மாடுகண்
குளையும், பாடா கொடச்சேன
தோட்டத்தில் ஒன்டாயும் லீலாமெ
னிக்கிக்குடுத்து, சமவம்சில்வாப்
பொடினை அசைச்சிக் கட்டுவன்
டாம்பே காசின் வட்டானே...

ஓ.. ஒக்டேம்பர், போட்டிமார்க்கலுப் பாடிவன்ட இந்தக்கனுவா இறியிங் க மச்சாமாரே..... எனமுதுவாப்பு கிழவர் பாய்ஜன்றைக் கொண்டு வந்து பலாவின் கீழே விரித்து விட்டார்.

“முதுவாப்பையா நாங்கள் இருந்து பேசிகிழ இப்ப நேரமில் வை. வாற ஞாயிற்றுக்கிழமை பத்தாந்தேதி கொண்டவெட்டான் கலந்தன் போடி விதான்டபால்பட்டிப் பண்ணியில், போட்டிமாருக்கெல் வாம் காணிக்கக்கேரிக்கூட்டமாம். நீர்ப்பாசன இஞ்சினியர், வெள்ளக் காரன் போர்ட்டுத்துரையை, நம் மாந்தர இல்லிமாயில் இஞ்சினியர் கூட்டிவாராக்களாம்” அறிஞர் அப்துல் ரஹிம் போடியார்ர பச்சைவடச்சறுவானை அறு நாக்கொடி மேல் தொப்புளைமறைத்து இழுத்துண்டாங்கிச் சாறினுள் மடிகட்டியிருந்த காகவல்லுக்கத்தை எடுத்தார்.

பட்டிப்பளை, நாவலாறு கொண்டவெட்டான் காணி, டூ மி தோட்டந் தொரவுவயல் கேளன் வெட்டிக் குடிஏற்றட்டாம் நட்டசுடுத்தடபோன்னாம் தோழிலிருந்த அதர்வெட்டு வாழ்க்கத்தியனால், ஒங்கி, குரைப் பந்தல் கொடியை வெட்டினார் நெயினாகாட்டுப் போடியார் சறுவானைப் பெருந் தோட்டகள் இறுக்கிப்பிடித்தவாறு ஜப்டன்னனித் தூரவிசினார் கொடியை,

: இப்பவே, லீயன்னர்மாத்தை யாவும் எங்களோடே வரவேணும் ஒங்களையெல்லாம் டனிசிரெண்டு மொன்றாகலை, கதிர்காமப்பகுதி

வில இருந்து அநாதரவாகக்கட்டில் வந்து எங்கள்ர நாவலாற்றுப் படிப்பளப்பு பகுதியிலே காலெட்டாடிக் கேள போட்டுக்குடி ஏற்றி வாழச் செய்தம். சிங்கள வையச் சாதியருக்கு ஒன்னை லீயன்னாப்பதி வுக் கார விதானையாக்கியும் வெச்சம். எங்கள்ரயுண்ணாக்கே தின்னக்கேபே ஒங்கட சிங்கள அரசாங்க ஆக்கருக்கு, எங்களை இல்லாத பொல்லாத வசங்ம்புகூறி எங்கள்ர காணிடுமியளை விட்டுத் துக்காடு காட்ட ரகசிய ...”

ஆ மகயம்பேய் காசீம்போடி விதயாக் பொறுத்தமாய் .....

“இதென்ன அநீயாடாபாமாரே டச்சிக்காரன் ஒல்லாந்தன் பிரித்தானியர் ஆண்ட காலங்களே நம்மடமுஸ்விம் தமிழாக்களாக் கண்டுகண்டு விவசாயந் தோட்டஞ்செய்யச்சொல்லி அரிசி, கறி, ஆடி, மாடுகோழி, குதிரையருந் தந்து தந்து ஆதரிச்சினம். கத்தி, கோட்டாவி, மண் வெட்டிக் காலப்பநாக்குக்காதந்துதந்து காடுகள் வெட்டிக் கேளன்கள் போடுவதையும் செஞ்சிக்காட்டினார்கள் அயல்நாட்டாக்கள்”

“சுதந்திரம் பெத்தவியள்ம சிங்களாக்களும் அரசியாக்களும் இப்ப வந்துவந்து வெள்ளக்கார ஆட்சியக்கள். பிச்சபோட்டு, கடுங்காடுகளை வெட்டிக் களனி, கங்கை, வயல்ப்பாச்சலாக்கிப் பல நுராண்டு பரமப்பரையாக”

“ஆலீம் கேளன், வரிப்பத்தான் கேளன், மருதுமன்யானுக்கேளன்,

சம்மாந்துரையான் சேனை, அட்டாளச்சேனை என்டெல்லா ம் செஞ்சி வாறும்.....

‘எங்கள் எழும் பித்து ஒடிப் போந்டான்டா.....’

‘எங்களாப் பரம்பரச் சொத்து டா...பட்டிப்பளை நாவலாறு’

‘கொண்ட வெட்டான் படு வாங்கரைப்பருதி முழுதும்...’

‘சிங்களாக்களர் ஏ மா த் து க்கள்ளத் தந்திரத்துக்குப் பயப்பட மாட்டோம்டா, லீயன்னா, முது வாப்பு-நம்பர்.....’

என காசிம்வட்ட விதானைப்போடி யாரும், ரெட்டைகண் துப்பாக்கி யைத் தூக்கி, மீண்டும், வீரமரத் தைக் குறிபார்த்து வீராய்ப்புடன் ‘டும் டுமீர்’ என வெடிவைத்தார்.

‘இல்...யில்...யா...’ என இறுவாச்சுக் கழுகு ஒன்று விலிட்டுக்கு ரியபடி ஒரு பனையோலைக் கொத் போல், குரக்கன் சேனையுள்ளிழுந்தது.

‘ஆ...சிங்கள் ஜயாமச்சாம் மச்சினியனுக்கு ஏற்ற கறியள்தான்

போடிமாரின் காரசாரமான பேச்சுகளும், முந்திச்சுட்டு வீழ்த்தி யமந்தியையும், இப்போது சுட்டு வீழ்த்திய முழுநீழச் சொண்டுக்கழு குக் குருவியையும் சிறியானி, லீலா மெனிக்கையும் பார்த்துப்பார்த்து ஆனந்தமும், பீதியுமாக நோக்கிக் கொண்டு, பின்னளத்தாச்சியைப் பரிபாலித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

‘ஆ சிறியானி, நேசம்மா சுகமா? இந்தக் காட்டுவழியே வெள்ளம், சேறுவழியே முள்ளு யான், புளி, கரடிக் காட்டுவழியே எப்படி மச்சி?’ அப்துரகிம்போடி இளைஞர்

சிறியாணியின் பக்கமாகப் பகுடி பேசியவாறு சென்று கொண்டிருந்தான்.

‘ஆ...போடிமச்சாங் அப்துறகீம் ஒங்கள்ற சமூஹமாமாவில் லுக்கரத் தாலே சலங்கமால மாம்புளமாடு வண்டிலே வாறவழிலே கொண்டாந்து சீம்பளக்கஸ் புட்டிச்சந்திலவுட்டு போனதாங்.....’ சிறியாணி நமட்டுச் சிரிப்பும் நளினப்பார்வையுமாக ரகிமை விழுங்கிப் பேசினாள்.

‘ஆ.. எம்மாம் மா த றி ஸ் தமுள் பேசுறவ்’

‘ஆய்... ததானே லீயனமாத் தயா... நீங்களும் எங்கள்ற கல்மனை வந்து, சிங்களவாடிலே குடியிருந்தா ஒங்களுக்கெலாம் முலிலிம் தமிழர் பள்ளிலே படிக்கேலும்..... என்னமாதறிப் பேசனும்’

‘சிறியாணி மச்சிநேரிங் சரியா சொன்னியள் அப்துறகீம் கணகள் சிமிட்டிக் கொஞ்சலாகப் பேசினார்

‘ஆ.. அய்த்தாங் மச்சாங் றகீம் போடியாரே எங்கள்ர பாடாகொடயிலும் பள்ளி போடுறம். சாரணக்காறாக்கள் சல்லி வகு வித்து நாறுருப்பியளத் தந்தினம். பாலபோதினி முலிலிம் வாசகம், தந்தினம் பலபுத்தகம்..... சிறியாணி நேசம் மாவு மரீசிசிப்பண்ணவற ஒனும்... காசீம் விதானையாறும் போடிமாறும், எங்களுக்கு காசி, கறி, புளி, சாப்பாடுந் தறவேணுங் என லீயன்னா பண்டார மாத்தா விதானையாரை விடுப்புக்கறினார்

‘ஓமெண்டிறன் லீயன்னாபண்டா ஒங்களையெல்லாம் முகத்தில மீசமுளக்காத பதினஞ்சிவயசின்னே கிராபண்டா, நம்பர் பண்டாரப்

மெனிக்கா, லீலாவதியல்ஷாம் முனை ராக்கலரிந்து, இருவதுவருசத்துக்கு முன்னே கொணர்ந்து, தமிழ்ப்படிச் சித்தரப்பட்டு நாங்கள்''

'இப்பக்கிங்...நன்லாப்பேசிறந் தானே போடிவிதானே?'

'ஓ...அறப்படிச்சித் தந்த கார ணத்தினால்தானே, வளர்த்தாக்க ளை விரட்டி ஒட்ச செய்ய அரசி ஆக்கனுக்கு நிரித்தந்திரம் பண்ணுற யள்.....'

ஆ...மகயம்மே... அதியங்கு... கண்டி சேனநாயக்காளம்பி வந்து தாங்களுக்கு நிக்கிலிபண்ணி லோச சொல்லீனாம்

'..எங்கள்ர சீவங்கெடக்குமட்டும்... சிங்கள அரசி ஆக்கன்ர அடக்கு வெரட்டுகள எதிர்த்துப் போரா வுவம்...'

நீ...ங்க... இந் தாக் ளோ டே வாய்ப்பாறிக்கி நிக்காமே வாங்கமா மா..... கொண்டவெட்டானுக்குப் போவும். நேரமும் மதியமுமாப் போச்சி அப்துறகிம் விதானையாரி ன் வலக்கையைப் பிடித்து இழுத்த வாறு நடந்து கொண்டிருந்தான்.

2

புருகா என்னை சுடாதே

அதிகாலை, வைகறை, மழைப் புகார் மலைச்சாரல்களின் பளிக் குதல், உஸ்தாஸ்சென இளந்தளர், இசை, மட்டை மரங்களை மும்

தொட்டுத் தமுலி. சேனைப் பூங்காவுள் நுழைந்தது தென்றல்காற்று மூல்லை, மல்லிகை, ரோஜா மலர் களைத் தொட்டுக் கொஞ்சித் தணியாத காதல் வெறியோடு, சிறுகல் வீட்டு சன்னல் பூக்கல் துவாரங்களான் உள்ளே புகுந்து, சாக்குக் கட்டிலின்மேல் துப்பாட்டாவினால் போர்த்திப்படுத்துக் கொண்டிருந்த கட்டமுகி சிறியானியின் முகத்தைக் கல்விக்கொஞ்சியது இளந்தென்றல் காற்று.

'.....ஆ..... குளிர், வாசம்...' எனப் பக்கென்று விழித்தாள் சிறியானி வீட்டறையுள் வெளி யில் ஒரும் மேகங்கள் பூக்கல் துவாரங்களின் ஊடாகத் தெரிந்தன.'..... இலும்..... உதயமே... விடிஞ்சுட்டுதா.....?' தனக்குள் கேட்டவாறு, கதவின் தாள்ப்பலகைச் சட்டத் தை அகற்றினாள்.

'.....மகே..... கெதறப் பளன் ட ஹூந்தாய்..... ஸ...'

மங்கீழா, புத்தோ..... சிறியானி.....' அம்மாவும் அப்பாவும் எழுந்து கதவைத்திறந்து வெளியே வருமட்டும் காத்துக்கு நின்றது போல் முட்டை முடிச்சுடன் முளிவிச்களத்துக்கு நின்றனரோ?

.....ஆ..... ஹூந்தாய் ..... நாங் கண்மூடாமப் பாக்கிறங்கம் மா மழைகாலம், மாலையாகுறத் துக்கிடாலே, கெதரட்ட வரனும் அப்பா.....'

'..... ஏதுங் எந்டா, அவுத்தறி யங் போடியார், உக்குப்பண்டா வியனமாத்தையா..... ரம்மெனிக்காவவக் கூப்புட்டா .

'அம்மா கூறியவாறு தலையில் பிரம்புக் கடகம் கூடையுடன் புரிச வைத் தொடர்ந்தாள்.

மேற்கே, அதர்வழியே காடுக ளில் போகும் பெற்றோரின் தலைகள் மறைவும், அண்ணாந்து பார் க்கிறாள் சிறியானி. ஒன்றை மை லுக்கப்பால், இங்கினியாகல மலை குளக்கட்டு, தூரத்தே உலைமுடி மலைகளில், யானைகள், புலிகள், சிங்கங்கள் ஒட்டகம்போல் வெண்கரு, சாம்பல் முகில்களின், மாயா ஜாலம், உருமாறித்தெரியும் இயற்கைக் காட்சிகள் தெரிந்தன. வடக்கே, வயல் வெளிகளும் தென்னஞ்சோலைகளும் தெரிந்தன. ஒமட்டக்களப்பு கல்முனை, காரதீவு, சமமாந்துறை, அம்பாறை.....எனசிறியானிக்கு பழக்கப்பட்ட ஊர்களும் நகரங்களும், உறவு தயவு, ஆஸ்பத்திரி, நோயாளிகள் ஊசிபோடும் கருவிகளும் பட்டப்பட்டென நினைவு படுத்திமறைந்திட, தெற்கே, தும்பவளமலை ஒரு மைல் உயரம், உல்லாசப் பயணிகள் ஏறிக்கொண்டிருப்பதும், இடையிடையே, பனிப்புகார் மேகங்கள் மஞ்சள், குங்குமம், நீலம் என்டால்டித்துக் காட்டின. 'ஆ.....குரிய பகவானின், இயற்கை அறபுதக்காட்சிகள் ...'என மனதாறக்டுவளை நினைக்கும் போது, வயல் பக்கம் சிறியானியின் மான் விழிகள் இறங்கிப் பார்த்தன.'... அவத்தறயிங் போடி மச்சாங், கொச்சிக்காத் தோட்டத்துவே..... என்னக்கண்டா, கண்ணடிப்பாங், ...அப்பிட்ட ஏப்பா...நாங் ஒருத்

தங்மணவி...ஆனா.....அங்க் ... என நினைத்தவாறு, வீட்டுப்படுக்கை அறைச்சுவரில் மாட்டிருந்த கல்யாணப்படத்தை எட்டிப்பார்க்க மனமிலிரும்புயும், ஏப்பா.....ஏயா.....மலா..... மலாத்தமாய், என அழுதுசலித்தவளாக குசினியுள் சென்றாள். சுடுதண்ணீர்ப் போத்தலை எடுத்தாள் அம்மா கோப்பி போட்டிருப்பா, ஆ..... ரொட்டி, சம்பல் பீங்கானிலே ..... முடிரிகீசிகி.....' சட்டுப்புட்டென முகம் கழுவினாள் சிறியானி.

'உம்மூரீர் படப்பட...' எங்கோதுரத்தே வெடிகள் சிறியவணாக்கசப்தங்கள். எங்காலும், ரானுவம் புலியுள் நாளந்தம் தமிழங்கிங்களவங்... செத்துக்குத்தாங் சீரவியுறாங்.....சோனிக்காக்காமார் நடுவிலே... படாதபாடுகள், ரெண்டுபக்கமும்..... நாங் கெதி பண்ணி சேனவயலுக்கே பால்சம்பா நாத்து ஒருபுசல் நாட்டி முடிக்கோனும்...' என மனவேகத்துடன் துரிதமாகச் சாப்பிட்டாள் ரொட்டிகளை சிறியானி.

அவசரம் அவசரமாக, ஒரு பிரம்புக் கொழுவிக் கூடையுள், சுடுதண்ணிப்போத்தல், மணச்சோப், சீப்பு, மாற்றாடைப்பாவடைகளை தினித்தவாறு, கிழக்குக்கதியால் வேலி அதரினால் நடந்துவயலுட் செங்றாள் சிறியானி. அடுத்துத் த சேனைக்கட்டாடு வயல்களில்கண்டம்கண்டமாகமறவர்கள் நாற்றுகளை நாட்டிவிட்டு வெடிச்சத்தங்கேட்டதும் ஓடிவிட்டனரோ? உம்.....நான் மட்டும் பயமா.....சரிசரி

பாப்பமே, இந்த நெல்மணிப் பயிர் களை நாட்டி விட்டுத்தான் மறுவே வை.....”என மனதுள் ஆங்லோசித் தங்களாக, பாவடைத் துண்டினால் மார்பைச் சுற்றி குறுக்குட்டினாள் வரம்பினில் மிதிப்பாமல், ஏர்பூட்டித் தும்பலும் குழம்புமாக இருந்த வயலில் வலதுகாலைதொழுக்கென வைத்தாள். ஆ.ஆஸி மாதிரி..... நேற்று ஒஸ்பிட்டல்ல ஊசிபோட்டேன், ஒருவயல்காரிக்கு, இப்ப நாலும் நாத்துநடுறன்.....மனிசன் என்டால் மேல்சாதி, கீழ்சாதி, விவசாயி, உத்தியோகன் எல் லா ம் வகுத்துப் பசிக்கித்தாங்...மனிசன் கென்டால் தமிழ் மூஸ்லிம், சிங்கள வன், ஒவ்.....மனிசங்தான்...தத்து வார்த்த வேகத்துடன் போட்டி போட்டவளர்க, அரை வரவை முளை நாட்டிக் கொண்டிருந்தாள் சிறியாணி,

“.....ஆ.....ஹாஸ்... ...என ஆம்ரோடைத் துறைமுகத்தில் மனி த ஊசலாட்டக்குரல் பரிதாபமாக் கேட்டது.....நிமிர்ந்து, கம் மிய குரல்வந்தபக்கம் பார் த்தாள். ஒ.....மகதெய்யோ..... கொட்டி யாக்..துவக்.. நா ஒசைப்படாமல் திக்கெனப்பயந்தாள் அவளைக் கண்டவன் விகுக்கெனத் துவக்கை நிமிர்த்தினான்.

..... ஒ.....முருகா..... என்னச் சுடாதே, ஒங்களைக் காப்பாத்துகிறேன்...கடவுளாணை... மெல்லிய பயந்த குரலுடன், சிறியாணி அவனிடம் மெல்ல அடிமேல் அடிவைத் து நெருங்கினாள்.

.....ஆ.....சுடல்லே..... நீ... தயிழ்சியா.....என்னை..... ஆ... வலிக்கிது...பேர்சொல்லி..... சுடா தே.....என்டாய்..... முழங்காலுக் குக் கீழே, இரத்தம் பீறிட்டதை ஒரு கையினால் பொத்தியவனாக, வலிதாங்காமல் புலம் பிய வாறு, அவளின் அழுகுக் கோலங்களைத் தீட்டித் தான்.

“...எல்லாம் பொறுகு கதப்பம் முதல்லே, உடுப்பு லோங்ஸ் ..... கொட்டியாலத்..... இந்தாங் பாவடகச்ச கட்டுங்கோ..... ரானுவங்களுக்கட்டுப்பண்டாலே வாறதெரிது..... சீக்சிரங் கெதியா.....”என சிறியணியே அவனின் உடுப்புக்களை பராகுபராக்கெனக் கழைந்தாள். விசுக்கெனத் துப்பாக்கியையும் வடிகால் சுருப்புக்குளியுள் புதைத் துவிட்டு ஒடிவந்தாள் மார்புக் குறுக்கே கட்டியிருந்த சிலையை அவிழ்த்துத் தீவில் வைத்து அவனின் வலது முழங்காவின்கீழ் கெண்டையைச் சுற்றிக்கட்டினாள் சிறியாணி.

‘...நீங்க.....கண்ட..... ஆ... வலிக்கிது ..’ பயப்பட வேணாங்..... இப்பநாடுகங் நடிக்கோணும் ஆரேவருகிணம்.....என்று அக்கரையில் பார்தாள் சிறியாணி.

‘என்ன மங்சாங் சிறி..... அது... வந்து..... துவக்கோடேவந்ததா? ..... ஒ.....அவுத்தறயிங் மச்சாங் போடியரோ..... நீங்க ஞாம் கண்டியா அல்லா மேலாணை ஆருக்குஞ் சொல்லவேணாம்...’

“அடிமச்சி..... ஒங்களைக் கொன் தொழிக்கவந்தவனை..... நீ..... பா வ யில்லாக் காப்பாத்துறையா? இவன்ட உடுப்புத் துவக்து.....”

“ஜீயோ, மச்சாங் .....இனி இதுபற்றிப் பேசமாட்டேங்கென்டு சத்தியம் பண்ணின்தாங்கோ..... கையிலே.....” கையை நீட்டினாள் சிறியாணி.

“ஈம், சரிசரி.....நீதாங் என்னையும் ஒன்டாக்கள் கடவரக்கே காப்பாத்தினேய்..... அவ்லாமேலா னை இப்ப நடந்ததை யாருக்கும் மூச்சு விடவே மாட்டன்.....சத்தியம்..... அந்தர ரா னுவங் கரும் வண்டுறோட்டாலே அணிஅணியா ஓடிவாறானுகள்..... இவ்வணை...” நகீம் பீதியுற்றுத் தூரச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

“.....நாங்.....பாத்துக்குறாங் மச்சோய்ந்ம.....” என அமுதவாறு மாம்பாஞ்சான் இலைகளை உருவி உள்ளங்கைகளில் வைத்துக் கூக்கி, அவன் கால்கட்டு வழிந்து இரத்தம் ஓடாதபடி நனைத்தாள்.

“.....ஆ.....வலி.....அம் மாநிங்க சிங்களப் பெண்ணா, எங்கட கண்ணகியும்புன் தெய்வமா..... கொல்ல வந்தவனைத் தொட்டு மருந்து கட்டுறியளே...” அவன் விகம்பி தொண்டை கம்மக்கம்ம அமுது புலம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

“இனி அழப்படாது.....இப்ப நிங்க என்ற புறுங்மாதிரி...”

“.....புருங் மாதிரியா”

ஆச்சரிய அதிர்ச்சியில் துடித் தான் .....

“ராணுவம் நம்மள நோக்கித் தான் ஓடிவாறனுகள்..... எழுபிழ என்ற தோழின்கைபோட்டு வாங்கோ, நோட்டுக்கு....., என அவ்வைத் தோழில் கைத் தாங்கலாக நடாத்திவந்தாள். சிறியாணியின் மேலில் படிந்திருந்த சேறு களை தொட்டு அவன்முகம், தாடை, மார்புகளில் தடவியவளாய் கிறவல் விதிக்கு நடத்திவந்தாள். எதிரே ஓடிவந்த ராணுவர்கள் துப்பாக்கி யை நீட்டியவாறு, அவ்வையும் அவனையும் ஊடுருவலாக பார்த்து முறைத்தனர்.

“.....கொட்டியாக் ஆவத பாறயட்ட?

நெ, ஹமாத்தையோ, பலுண்டக் கெநலை.....

“மேயாக் கவுத.....கணுவக் கெந்தலாக்த.....”

விதுறுக் கணுவட்டக்கப்பளாக் .....பந்தலாக்க உதன்ட

“உம்பாக் கவுத கொஞ்சலும் கோபமுமாகக் கேட்டார் கொமண்டர்.

மட்டப் புரிசயாக .....” என்றாள் சிறியாணி.

‘ஆ.....மனமாவலயக் கெயவாகே.....உம்ப கொக்’

“ஓஹோ ...வயசிக் விசிப் பஹாய்... வக்கண மையாவாகே’

“உம்..... ஹோந்தாய்.....சந் தோசயாக் பலங்டோனே...”

“ஓ ஓ! மஹாத்தையோ, தெய்வராணி.....”

“யங்...யங்...மங் யெண்ணாங்” கெப்பன் கண்சிமிட்டிக் சிரித்த வாறு நடந்து சென்றனர்.

".....ஓ...என்ற கண்ணியம் ம் னே...எமனுகளுட்டிரிந்து காப் பாற்றிய தெய்வமே..."என விசித் து வியிம் நோவுமாய் அழு து கொண்டிருந்தான்.

"அழப்படா..... இனி தா ஸ் சந்தோஷமா வரணும், அதுதான் எங்கட லீடு இனி உங் க ஞுக் கும் சொந்மானலூடுதாங் என அவனை இறுக் அனைத்தவாறு, கண்ணத்தில் கொஞ்சினாள் சிறியாணி.

ஓ

இரட்டைக்கண் துவக்கோடு விதானை

ஹிங்குராணை, நெயிளாகாடு, வருப் பத்தாஞ்சேனை தும்பவளைகொக்கு நாரை, சீம்பலகஸ்பிட்டி, சேணைக் காடுகள் காய்கறி வயல், விவசா யத்தோட்டங்களின் நடுயகமாக நாவலாறு, சம்மாந்துறையூடாக பட்டிப்பளை, அட்டப் பள்ளம், ஒளிலிலுக்கும் காரைதீவுக்கும் மத்து யில் களியோடைப் பாலத்தின்கீழாக ஒடிகடவில் சங்கமமாகிறது, இங்கினியாகவை மலையடிவாரத்திலிருந்து நாவலாறு, பாடாகொடைய முத்தமிட்டு இறுதியிலேதான் கடவைவந்து முத்தமிட்டுச் சங்கமிக்கிறது.

சிறியாணி, பக்தத்துக் கூப்பிடு தீரத்திலுள்ள இலுக்குக்கூரை,

விட்டுச் சனங்களை கூப்பிட, உதவி கோர மனமிருந்தும், கையிலே பேராபத்தை வைத்துக்கொண்டிருபதால் பயந்துதான் யென்பட்டாள்

பாடாகொடைச் சேணைக் காட்காட்டுச் சனங்களும் கொட்டி யா ஆவா, தெய்யோ, முய்யோ வெனப் பயந் து காடுகளிலும் குகைமலைப் பாறைகளிலும் ஒழிந் து மறைந்தனர், விதானையார் டிசிரிபண்டா, இரட்டைக் கண் கெப் துவக்கைத் தயார் நிலைப்ப துதியவாறு, கிறவல் நோட்டி னால் வந்து கொண்டிருப்பதை சிறியாணி கண்டாள்.

".....ஓயா விதானத் தான். பயப்படாம் திண்ணைக்கி வாங் கோ"

".....உம் உங்கட கைகள் பட்டவுடனேயே பயமெல்லாம்....."

".....பறந்து போகல்லேயா... மச்சாங்...என்ற உயிருள்ளவரக்கிம ஒங்களக் கையுடமாட்டேன். ஒங்கட பேரென்ன மச்சாங்?"

"மச்சானாக்கியே நடிக்கிறியள் எண்ட பேரக்கூட நீங்க, காலம்புற, நான்துவக்கைச் சுட நீட்டக்கே... சொங்னேங்களே .....

".....உம் என்னெண்டு ..... கடவுளே காப்பாத்து....."

"ஓஹாம்.....முருகாகாப்பாத் தென்னவும், என்னை நீங்க..... அடையாளம் கண்ட மாரிரிக் கூப்பிடவும்.....என்ற பேரச்சொல்ல வும், துப்பாக்கியைப் பூமிவ போட்டன். உங்களை நானும் அடிக்கடி எங்கே எல்லாமோ கண்ட நினவும் ..... என வளி, வேதனை, துக்கத்

திலூடே முச்சுத் தமுவி தினாரி க் கூறிக்கொண்டிருந்தான்.

'.....ஆ.....உங்க பெயர் முரு சனா?' சிறியாணி வியந்துகேட்டாள்.

'முருகானந்தன் ...நன் பரகள் யாவரும் முருகா என்றுதான் பயபக்தியோடு.....அதுசரி..... உங்கள் பெயர் .....?' கம்மலாகக்கிசுவினாள்.

'சிறியாணி...முதல்லே கோப்பி குடிங்கோ.....கூடையுள்ளிருந்த கடுதண்ணீர்ப்போத்தலைத் திறந்து கிளாகள் கடச்சுடக்கொடுத்தாள்.

'நீங்கள் எங்கட கண்ணகியம்மன்ற முகச்சாயவில் ... அந்தக் கண்ணகியம்மாளே உங்கள் உருவில் வந்து என்னைக் காப்பாத்துடோ? என மாதுள் உங்களை வணங்குகிறேன் சிறியாணியம்மா.

'...இனி, யம்மா என்று கூப்பி டப்படா, சிறி... என்று கூப்புட்'

'ஆ... உம் சரிசரி..... நீங்கள் இவ்வளவு அழகு தமிழைத் தேன் சுவையாக பேசுகிறங்களே... நீங்கள் பப்படி, ஒரு சிங்கள்ச்சி.....?'

'.....இல்...புறகு சொல்றன்... விதானையார் டிகிரிபண்டாவுக்குத் தமிழ் தெரியும். முள்வேவிக் கடவுல்லே நிக்கிறார், வாசல்லே நின்று கதச்சிற்று.....' கூறியவாறு தின்னக்கட்டில் முரு கானந் தனைத் தோணில் சாய்த்து அமரச் செய்து விட்டு, வீரரேன் வாசலுக்கு வந்தாள் சிறியாணி.

.....ஓ.....சிறியாணி நேர்ஸம்மா கவுதே மினியாக.....?

.....ஓ.....மட்ட மஸ் சனா,

ஆவந்தசிறி.....விதுறு கணுவக் கப்பளா... பண்டேச உதவுவா... ஆராச்சி மாத்தயா.....என சிரித்துக்கொண்டே கூறிவாள்.

'...ஊஹாம்... மே, கொட்டியா ராவாமிக் கறுதநே..... வெட்திப்பாத..... எவியட்ட யன்டேப்பா... கெதறட்ட உடத்தாப்பாக.....ஆ'

'ஆ..... ஹொந்தாய் மாத்தையோ..... அமாறுதமாய்.....' எனப் பயந்து நடுஞ்சியவளைப் போல் பாசாங்குடன் வீட்டுள் வந்தான் சிறியாணி.

விதானையார் போன்பின், 'ஆ..... நமக்கு நல்லகாலம் அவம் மனிசன் வீட்டுக்குள்ளே வந்தா, ஆட்டிப் புரட்டிக் கேப்பான்..... இனிமே நாம் ஜாக்கிரதயா நடக் கணும்..... முதல்லே நான் கடுதண் ணி போடுறன். நீங்க குளிக்கனும் கெதியாலோன்ஸ், சேட்தாறன்...'

'.....சிறி... இப்படியே நா மநடிக்க ஏறுஷா... ரகசியம்.....'

'நான் சொல் லு றா ப் பிலே நடந்தா நாம் தீஜமாகவே வாழ வாம். முதல்லே பல் விளக்குங்கோ எனக் கூறியவாறு. பிரஸாம் பற்பசையும் எடுத்துவந்து கொடுத்தாள் இந்தாங்கோ..... பிரஸ் கிறீம.....'

'என்னாலே உங்களுக்குவிஜா சிரமம், பழி..... அவ.....'

'ஓன்றுமே வராது..... உங்களைத் தூக்கி மாரில்படச்சமந்து வந்தவுடனேயே..... மணமகனாக பதிய மனம் தூண்டலிரும்பிற்று....'

'.....இதற்கு மேல் எதைச் சொன்னாலும் ... எனக் கூச்சத்

துடன், பிரஸயும் பற்பசையையும் கை நீட்டி வாங்கும் போதும்..... கொஞ்சிக்கொஞ்சி, என்ற பயத்தையும் கவலையையும்.....பறக்கச் செய்கிறாய் சிறியானி.....

‘ஓமோம் மட்ட மச்சாங்....., என முகத்திலும் எட்டி இச்சினாள்.

பலாமரத்தில் காய், கனி, பிஞ்சகள் பரந்து காய்த்துக் குலுங்கிக் கொண்டிருந்தன. அதன்கீழ், சிறியானி, வழக்கமாகத் தனக்கு தேவையான பெருவிலிருந்துசமைக்கவும் தண்ணீர் கூடவைத்துக் குளிக்கவும் முன்றுக்கல்லில் அடுப்பு மூடப்பட்டு, புகைப்பட தடங்கலும் கறுப்பாக தெரிந்தது. ஒருதகரரம் எடுத்துவந்து பராகுபரகேள அடுப்பிள்ளவைத்து, அண்டாவில் சேமித்திருந்த தண்ணீரை வாழி யினால் அள்ளிவந்து ரம்முள் நிரப்பினாள். விறகுத்துக்களைத்தச் செருகி, போத்தவைக் கெளித்தாள். தீப்பெட்டியுள் குச்சை எடுத்து உரசிப்பத்தவைத்தாள் பெருவிறகுத்துண்டங்களை அடுப்பினும் செருகினான் தன் படுக்கைஅறைக்கு விரைந்து, சாறன் துவாய் எடுத்து வந்தாள் முருகானந்தத்திடம்.....

.....ஆ.....சாறன்... துவாய் எல்லாம் புதிசிதீ.....இ.....து..... சிறி.....அவன் அதிசியப்பெண்ணாக சிறியானியை இரங்கலும் பீதியுமாகப் பார்த்தான்.

.....ஓ.....இதாங் கடவுள்ள விதி எங்கிறது மச்சாங்.....எனச் சிறித்தவாறு முருகானந்தனின் கையில், பிரஸ் வலக்கூக்யால் மாறி வாங்கினான். அவன் அன்புடன்

கொஞ்சர்ந்த சாறம் துவாயில் பொட்டுக்குளிசை கம்மென மணத்தெநு. அவனுக்கு அம்மா, தங்கை, வீட்டில் பரிமாறும்எண்ண நினைவு வந்து மறைந்தது.

‘.....ஓமோம், சிறியானி..... நான் பயங்கரவாதியாய் சிங்கள கடியேற்ற வாசிகளைத் துவக்கால் கட்டு விரட்டியடிக்க வந்தேன், கடவுளின் விதியோ உங்கள்கைகளால் உயிரையும் காப்பாற்ற விதி மாறியதா.....இவ்வளவு தெளிவான தமிழும், தத்துவங்களும் சதாரண சிங்கள.....குறிப்பாகப் பெண்ணால் அதுவும் உங்களைப்போன்ற, மனிதாபிகான கருணை உள்ளாம்.....’

‘எல்லாம் புறகு பேசவும் தண்ணீர் அடுப்பிலே கொதிக்கப்போது முன் குளிக்க வாங்கோ, எனஅவள் ஒவென எரிந்த வீரக்கொள்ளிகளை பிரித்தாள். ஓடிவந்து அல்மினியம் கையளவு கோப்பையை எடுத்தாள் வாங்க மச்சான் நான் அள்ளி தலையிலே ஊத்துறங்.....’

‘ஜேயோ கண்ணகி.....கோவல வன் நான்வை.....’

‘.....ஓ.....நீங்களின் றி ருந்து எனக்கிக் கோவலன்தான் ஆணால் நான் கண்ணகிமாதிரி வரல்லே..... நான்.....மாதவியும் இல்லை..... மனிமேகளை அகவிகை.....ஏதோ ஒருத்தி அதுவும் தமிழர்களை மிகயிக நேரித்து கொன்வெந்திலும் பெற்றிமாவிலும்.....’

.....ஆ.....ஜூலி... இப்பதான் உங்களை இனங்கண்டு.....

.....ஓ.....நான் உங்களைத் தொட்டுத் தாக்கி முகத்தைக்

கூர்ந்து பார்த்தபோதே நீங்கள் கல்முனையூரான் என்று.....உங்கள் வீடு கண்ணகியம்மன்கோயில் வீதி யிலே.....பெரியவீடு, ஸ்பிரின் கேற் றடியில் பலநாள் கண்டிருக்கேன். மல்லிகா சந்திரா, சீனித்தம்பிக கஞ்சானி, டாக்டர் தம்பி முத்து... எல்லாரும் எனக்கு தமிழ் படிப்பிச்ச

.....
“.....மிகப் பொருத்தமாகச் சொன்னீங்கள்.....நீங்கள், கல்முனை, ஆஸ்பத்திரியில் நாலஞ்சி வருசத்துக்கு முந்தி... ஆரோகணித்துக் கேட்டான்.....”

.....ஓமோம், கங்காணி ப் பெண்ணாகச் சேர்ந்தன். தாதி மார் பரீட்சையில் புலமைப்பரிசில் கொழும்பிலே சென்னமைக்கல் கொவிச்சிலே .....

.....ஓ.....நானும் 90 இலே சென்னமைக்கல்லே படிச்சபோது தாங்க போராவிகளால் கடத் துப் பட்டு.....ஆ.....இப்ப ஒங்களின் அன்புக்கரத்தில் சிக்குபட்டு... “என் அவளை அரவணைத் ததுக் கொஞ்சிமிகும் வேண்டும் போல் காதல் போதையுடன் முருகானந். தன், சுடுதண்ணீரை சிறியாணி அள்ளி அள்ளித் தலைவின் ஊற்றும் போதும். இதமான மெண்குடில் மகிழ்வற்றுக் கொண்டிருந்தான்.

அவரோ விட்டபாடில்லை நறுமணச் சவர்க்காரத்தை இருக்கொலாலும் பிசைந்து. அவளை பொன்மேனியில் அழுத்தும் போழுதிலும் கூச்சம்நாச்சம் ஏதுமின்றி சுதியான சுகாலுபவங்கள்முடிமிழ்ந்தான்.

தான். மார்கழிமாத பனிக்கூதலுக்கு சிறியாணியின் சுடுநீர் வார்ப்பு இதமாக இருந்தது. முருகானத்தனின் பொன்மேனிக்கு,

நான் மனைவி நீங்க.....?

அவசரமாக விட்டுள் ஒடினாள் சிறியாணி, சுவரில் இருந்த (கல்யாணப்) பிரேமபாட்ததை உற்றுநோக்கினாள். ஆ.....குணா.....சிறியீ.....என்கொல் கேளாமல்.....பொவிசில் சேர்ந்தாய்.....பயங்கர அரதிகளால் கடத்தப்பட்டு..... முறைங்டாகி.....என்னைக் கணவிலும்.....துன்புறுத்தி வருகிறாய். இன்று ஒரு பயங்கரவாதியையே நான் ஆபத்திவிருந்து கைப்பிடித்துக் காப்பாற்றி வருகிறேன். எந்த தமிழ்வாதிகளை நீயும் அரசும் அழித்தொழித்து வருகிறீர்களோ, அவர்களால் நீ அழித்தாய்.....குணசிறியானால் என்னையே சுட்டமிக்க வந்தவனை.....தொட்டு கொஞ்சிமகிழ்ந்து, உடல்உயிர்.....பொருள் அவைத்தையும் தீன்றி விருந்தே முருகானந்தத்துக்கர்பனித்து விட்டேன். இனிமேல் உன்பளம், நானிருந்து இவைப்பு, என பிரேமை விசுக்கென எடுத்தாள். குறட்டினால் ஆணிகளைக் கழற்றினாள்

படத்தைப் பிரித்து இணைப்பாயி ருந்த கணாவின் பகுதியைக், கக் தரிக்கோலை எடுத்து நறுக்கி, சுக்கு நூறாக்கினாள். விசுக்கென வெளி யே வந்தாள். முருகன் சாறன்மாற் றி துவாயினால் தலை துவட்டிய வாறு நின்றான், கையுள் பொத்தி இருந்த கு ணா வின் சுக்குப்படத் தண்டுகளை அடுப்புள் தண வில் போட்டாள், சிறியானி.

“.....ஆ.....சிய..... ஏதோ... தலமுடி பொசுங்கி நாறுதோ?”

“.....ஓ.....ஒங்களுக்கு வர விருந்த பயங்கரக் கிரகதோஷத் தைக் கழிக்க அடுப்பு நெருப்பில் பொசுக்கி விட்டேன் மச்சான்”

“.....ஆ.....நீங்க, மச்சான் புருசன் என்று நிறுமாகவே நடிக்கி றியள். ஆளால், உங்கட ஆக்கள். சுட்டித் தூரத்தே நின்று சைக்கை மூலம் கையளை நீட்டிட என்னை புதினம் பார்த்து.....”

“எவர், என்னதான் புதினம் நம்மாப்பார்த்தாலும், நீங்க பயப் படவே வேணாம், ஆனந்தசிறி..... நான் சொல்றாப்பிலே நடந்தா, நீங்க புருசன் ...நான் மணவி, நாளை, நாளையண்டைக்கே, கால் வருத்தம் வேசானதும், அம்பாரை கச்சேரிக்குப்போய், நமக்குப் பதி வக் கல்யாணம் நடத்தப்போறன், ஆனந்தசிறிக்கும் சிறியாணிக்கும்’ என ‘ஹி ஹி ஹி’ கக்களம் கொட்டிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள் சிறியானி.

“.....ஆ.....ஆசுப்ததிரி, கிளி னிக் மாதிரி மணக்குது.....நீங்கள்’

“.....நான், இனி மேல் யாரென்று சொல்லாமலேயே தெரிந்து கொள்ளப்போகிறீர்கள் இப்படிக் கதிரையில் இருங்கோ மச்சான்”

“முதல்வே, நீங்கதமிழ்படிச்ச அரவாற்றைச் சொல்லுங்கோ

“நீங்க நாங்கபோட்டு புள்மரி யாதை தராமே, சிறியானி, என்று அங்போடு பேர் சொல்லி நீவா, போ உரிமையுடன்...”

“ஆ.....இதற்குமேல், பாயா சத்தில் தெனும் ஊற்றவேணுமா?”

“ஆ... என்னேஉவமையாகப் பேசுகிறீர்கள் நீங்களும் எழுத்தாழு ரோ கவிஞரோ?”

“அப்போ, சிறியானி, என்று பேப்பறுக்கள்ளே எழுதுறவு..... நீங்களா.....தமிழர், மூஸ்வி ம், சிங்களத் தோழர்கள்.....போன்வாரம் ஏதோ பேப்பரிலே சிறியானி எழுதியதைப் படிச்ச ஞாபகம்”

“.....வெரிகூட்ட.....நீங்களும் எனது ரசிகர்களில் ஒருவரா? சந்தோசம் அப்போ ‘முரளி, ஆனந்தன் என்ற பெயர்களில் சிறுகதை நாவல், கட்டுரை எழுதுபவர்..... நீங்களா...இல்லை.....’

“முரளி ஆனந்தன் பெயர்களில் எழுதியதை நீங்களும் படித் திங்களா.....ஆ..... அடடே..... அப்போ, சிறியாணியும் எனது ரசிகைதான்.....”

“இஹவி ஹி..... பொருத்தமே பொருத்தமதான்” என இருவரும் ஆளையாள் கைகு ஆக்கி கொஞ்சி மகிழ்ந்தனர்.

ஓ ஸேர்முனின்காதலி தழைரதி மந்துரங்கா

வாசவில், “சிறியாணி.....
யம்மே.....இன்னைவத?”

“பக்கத்துச் சேனைக் காரி,
வீவாவிர சத்தம்.....நான்போய்
பார்ந்து அனுப்பிற்ற வாறன் மக்
சாள.....” எநுள் குகுத்து
தடந்தாள்.

அது படுக்கைஅறைபோலும்,
புந்தக அலுமாரிகள், மருந்துவகை
போத்தகள், எழுதவசதியிடன்
மேசை, கதிரைகள், யன்னல்
திரை, கவர்களில் “.....ஓ.....
முருங்படம், மக்காப்படம், புத்
நீர்ப்படம்..... ஏசுநாதர், காந்தி
மகான், வன்னுவனார், ஒளவை
யார்.....அடடே.....கவி ஞர்
நீலா வணன்.....இயன்.....ஒரு
பொதுவுடமைவாதிபோல், ஏத
தெய்வக் கொள்.....”

“.....ஆ.....மச்சாங் புதியைம்
பார்க்கிறயன்.....என்னடா, ஒரு
சிங்களத்து இப்படிப்படமெல்லாம்
உங்கிவந்து படுக்கை அறைக்குள்
வே கவர்களில்.....” சிறியாணி
அவசரமாகப் பேசியவாறு அலுமா
ரியை திறந்தாள். குளிசைப்போத
தல்களை ஆராய்ந்து, சில வகை
களைக் கையில் கொட்டினாள்”

“ஆ.....இந்தாங்கோ, சாப்பாட்டுக்
கு விழுங்கினா காப்பிச்சல் வளி, மேல்
நோவுகளை உடனே பறக்கும்.....
பிறகுவாறன் காலில் மருந்துகட்டு
வம்...இது, பாலம் புள்ளப்பொரு
வருத்தமாம் சோமாவதிக்கி, தலப
புள்ள.....இந்தப்பகுதியை ஆஸ்பத்தி
வியுமிவை, அம்பாறைக்குத்தான்
போகவேணும் படாகொடப்பகுதி

கண்கள் அவசர நொய்தொடிக்கு
என் னி டம் ஓடிவருவினம்.....”
குறியவாறு விக்கென வாசலூக்கு
சென்றாள் சிறியாணி.

புத்தக அலுமாரியில் “.....
ஆ...திருக்குறள், மெப்ராமாயணம்
சீராப்புராணம், சத்தியபோதகை
நீவாவணன் வழி, மார்த்தினிக்கிர
ங்கிளகாட் நாவுக் கண.....வம.....
சம.....ஏங்கீப, கீதபா’ ஒவ்
யோன்றாகப் புதியெம் பார்த்தகை
மேசைமேல் பரந்து கிடந்த, தினக
ஷங், வாரமஞ்சரி, தவமணி, வார
மஹர், வீரகேசரி வார வெளியீடு
உசதே.....தயச, சவக.....ஓ.....
இப் பெரிய கலாவக்கிதான்.....
நாலும் வந்து பட்டிட்டன். மரியா
தையா நடக்கவேணும், கடவுள்
தான் என்னை பயங்கரவாதியாக்கி
புனர்வாழ்வுபெற சிறியாணிடம்...
அனுப்பிற்றான்.....வேற சிங்கள
வர், கா மம்புற கண்டிகுந்தால்,
என்னவாயில் இன்னேரம், என்கதி
.....பின்தைத்துயும் ராணுவனுகள்
யர்ப் போட்டு ஏரித.....”

“.....ஆ மச்சாங்க.....கல்
பனா பண்ணாம, எங்கே குளிசை
யன்.....ஓ.....தண்ணி நான்தரல்
பப்போலே மேசையிலே கடுதண்
ணிப் போத்தல்லே’’ விக்கென
கிளாசில் ஊற்றி, “இந்தாங்கோ,
கடுதண்ணி, குளிசைகள் விழுங்குக
கோ, காலை, இப்படி உபோயில்
உத்தி நீட்டிவையுங்கோ.....”
என்று ஆதர்சமாக முருகானந்த
னின் வெடிறப்பட்டுக் குண்டுதுளைத்
த கரண்டிக் காலை குட்டிமேச

மேல் வெண்டிப்பின்க விரல்களால் மெல்லத் தொட்டு சிலைத்துண்டுகளால் ஒற்றினாள்.

“ஆய்.....வலிக்கிதம்..... மொய்.....ச ச” என்கிணூங்கி கினான் முரளி.

“.....ஆ ..குழந்த மா திரி வீவிடாதித்கோ: சட்டென... மருந்து தடவி பண்டேச.....” சடுபுடு வெள மருந்து கட்டினாள், சிறியாணி. “என்னைப் பெற்றவள் கூட இப்படி ஆறுதல்பேசி, நோய் பார்த்ததில்லே..... சிறியாணி ... நீங்களோ..... கண்ணகியம்மன்மா திரி, கோவவனுக்கு.....பயபக்தியுடன் சேவடி செய்வதுபோல்... ”

“ஆ.....அதெல்லாம்தெய்வீக வாழ்க்கை கண்ணகி, என் னை என்று என்னைப் பயமுறுத்தாதிங் கோ. நீங்கள் கண்ணகியம்மனை வழிபடுகிற உயர்சாதி போ வும் நான் மதங்களை மதிப்பவள், ஆனால், புத்தரையோ, முருகனையோ ஏகவையோ, கைக்ப்பிவணங்குவதில்லை. தனிமையிலே இருந்து, கடவுளே, முருகா சரணம், சரணம் என்று தவம்செய்வேன் உருவப்பட, சிலை வணக்கம், எனக்கு திருப்திதருவதில்லை”

5

அக்காவுக்குப்
பொருத்தமான
ஜோடி

சிறியாணி சந்தனவெள்ளன நிறமும், மாதுளங்களிகள் குத்திடத் துடிக்கும் மார்பும் விரி ந்த இடையும், தாறா நடையும், சிரிக்கும் முகமும், வென்முத்துப் பல்வரி சையும், இவளைதான் மணவியா ஏற்றுக்கொள்ளப் பாக்கியம்பெற யத்தான், பயங்கரவா திகள், கொழும்பில் படித்த என்னைக்கடத்திவந்து, மட்டுக்கள பபில் வாகரைக்காட்டுள் மூணுவரிசமா ராணுவக்கெடிபிடாமல் காடுமேடாச்சுக்கறி இந்த வாவினைப் பகுதி ச்சிங்களாக்களை

“.....ஓ.....மச்சான், புயமும் யோசினையும், பண்ணாமே, இந்தாங்கோ எங்கட பக்லில் கறந்த பால்காய்ச்சி, வந்திருக்கேன், சுடச்சுடக்குடியுங்கோ.....நீங்கள் சீனி போடுறதோ?” புன்முறவுலுடன் நளின்மாகக்கை யிலி விருந்த பால் குவளையை நீட்டினாள் சிறியாணி

“.....ஆ ..நான் இனிமேல்தான் சீனிபோடப்பழகவேணும்”

ஓஹோஹஹேயம்மங்ம் ...

நல்ல ஜோக் விடுறியான் மச்சான். நீங்க எனக்கிப்போடுற சீனி யக்கேக்கல்லே, பால்லே சீனிபோடுற தோ? என்றாதான் கேட்கிறன் ..... சிறியாணி விழிகளை மலர் துகிக்கொஞ்சலுடன் முருகானந்திடம் முகம் வைத்துக் கேட்டால்,

பாலைத் தந்தாத்தனே சீனி இருக்கா இல்லையானு.....”

.....இஹம் .....இப்பதானே விளங்குது நீங்களும் சீனிக்கார

“கரும்புதின்னைக்குவிடேட் காத சிங்களச் சனங்கன், ஒங்க ஞக்கு, இப்படி தமிழ்னோ பகுடிய ஞம் விடுற அளவு.....” ஒங்கன்ற பூர்வீக ஸ்டோரியைச் சுகுக்கமாகச் சொல்லுங்கோ கிணி’.

“.....ஓ.....கிணி, என்றால், சொன்னதைச் சொல்லும், ஆரம் விழுந்த அண்ணக்கிளியோ நான்...? கொ ஞ் ச ம் பொறுங்கோ.....புட்டும் சம்பலும் எடுத்துவாறன்.....” என்று பால்குவாளையை அவன் கையில் தின்வித்துவிட்டு, குசினியுர் சிற்றாணைக்குட்டிபோல் ஓடினான் சிறியானி.

“.....இவ்வொரு புது மைப் பெண்ணா? இப்படியும் பயங்கர வாதியாக வந்த என்னை நன்றாக வேநம்பி, அணிபணி செய்கிறானே நான் மனதாலும் துரோக்கு செய்யவோ, விட்டு ஒழிக்கவோ .....” முரளி இரங்கினான்.

“.....ஆ, பால் குடிச்சித்திங்களோ” தட்டில் புட்டும் சம்பலும் பிசைந்தவாறு. “ஆ.....வயையத் திறங்கோ, என்னையாலே, முதல் வே சாப்படுவேண்ணும்: பளின் மச்சான்.....” கையை நீட்டினாள்.

“.....நீங்கள் கண்ணியம் மனைப்போவவேதான்.....அன்றால் ...நான் கோவலனாக முன்பே .. உங்களிடம் முறைதவறி.....எனக்கூறினாள்.

“என் மனம்முழுதும், இனி, வாழ்நாளெல்லாம் நீங்கு வதான் புருங். இதைவிட என்னால், வேறு எவ்வளவும் மனம் விரும் பேன் சத்தியம்.....” என்று முறை

கானந்தவின் சொக்கில் சொகுகடன் கொஞ்சியமுதான் சிறியானி

“இன்மேல் நாலும் நியும், நீதாறத்தை வேம்பா இருந்தாலும் கட்டாயம் சாப்படுவேன் முதல்வேல்டோறியச் சொல்லுங்கோ சிறி”

“எங்கள்ர பூர்வீகம் வேடச்சிங்களுவர் எங்கட முதாதையர், மஹியங்கள் அரந்தலாவ, காவி ஜி எவ்ப பகுதிகளிலும் இப்போதும் பரம்பரையாக வாழுகின்றனர். எங்க மூத்தப்பா, மலைவெற்றில், காவிப்பாக்குயாவாழம்பண்ண மாடுகளின் நாவளத்திலே மொன்றாகலகி வருவாராம்”

“தாவளத்திலே..... என்றால் .....” முரளி முருகானந்தம் குறுக்கிட்டு விவை காளை மாடுகளில் குமைஏற்றி ஏறி, வருவதைப் படத்தன்னே.....”

“ஓ.....அப்படியா சங்கதி ... எங்கட, மருதமுனை மு-வி வி ம் போடிமாரும் மாட்டுத் தாவளத்திலே பல சரக்குகளை ஏற்றி அம் பாளாகோவிலடி, பறகாகவை காவினை, இங்கினி யாகவை, மொன்றாகவை, கதிர்காமத் தீர்த்தக் கரையனுக்கும் வியாபாரம் செய்து மாசக்கணக்கிலும் தங்கிவருவின்மாம..... எங்கள்ர தமிழக கள் சிங்கரும் தாவளத்திலே .....”

“ஓமோம், அப்படித்தாவளத்திலே வியாபாரத்தில் நதவர்தான் எங்கட அப்பாவிச்சர, அப்பயமார்டின் முதலாளி, கல்முனை நாருக்குத் தாவளத்தில் வந்தவர் தானாம், பெருளையநா என்ற கல்காற்று வெற்றில் விற்க வந்த

ஷவை காதலிச்சிக் கல் யாணம் முடிச்சி, எங்க அப்பாட அம்மா சோமவத்தியயும், மறந்து கல்லாத் திவேயே வாழ்ந்தவாரம். எங்கப்பா விள் சனும், கேள் விப்பட்டு கல்முனைப் பருதிக்கு அப்பாவைத் தேடிவந்தவராம். எங்கள் ஜாலவ் மீவெர்கள் சிவரும் அக்காலத்திவே கல்முனைக் கடவோரம் இப்பவும் குடியாட்டமா இருக்கினம் அவங்களை ஹரிசன் முதலாளிர மகள், சுமௌவாதியைத்தான் கல்முனை விள் காதலித்துக் கல்யாணம் முடித்து, என்னையும் சிறிசேனா, தம்பி கையையும் பெற்றவியள்.' கூறும் போது, மகிழ்வுடன் முருங்காண் தனின் வாயுள் பிசைந்த பிட்டை திணித்தாள்

“ஆ..... அடிசக்கேய்... அதுதான் சிறியானி என்னை ஆள் அடையாளம் கண்டு காப்பாற்றி, இப்போ காதலிக்கிறீர்போலே மேலே.....”

“இப்பு உங்களைக் காதலிப்ப தென்பது எங்கட சிங்களாக்கள் விருப்பமில்லாட்டி, விலகுவதைப் போலில்லை மச்சான் ஆனால் நீங்கள்தான் என்னை ஏமாற்றிட்டு ஒடுவீங்க கோ என்று பயப்படுகிறேன் ஆண்டதசிறி ..”

“உங்களின் சந்தேகமும் பய மும் நியாயமாலைவதான் இந்த பேராபத்திலிருந்து, என் உயிரை நீங்க காப்பாற்றியது, கடவுளின் விதிப்படிதான் ஆனால் நீங்க ள சொன்னீங்களே, ஒங்கள்ர சிங்கள் ஆக்கள் காதலிப்பதும் கல்யாணம்

முடிப்பதும் ஆளையாளர் கசந்தக் கிட்டுப்பிரிவதும், வேரோஷவரை, முரளி ஆண்தன் கூறிமுடிக்கமுன்

“ஆ..... கடவுள்மேல் ஆணையாக, உங்களை என் உயிருள்ள வரை காப்பாற்றியே வாழுவேன், இது.... இந்தக்கவரிலிருக்கும் ஏசு, புத்தர், காந்தி வள்ளுவர் போன்ற உத்தமர்களின் படங்களின் மேல், சத்தியமாக என்றுயிருக்கும் மேலாக உங்களை வணங்குவேன்.”

“ரெம்பசந்தோசம் சிறியானி இவ்வளவு தத்துவமாக பயபக்தியாகச் சத்தியப்பிரமாணம் செய்யும் அளவுக்கு நீங்கள் தமிழ்மொழியை எப்படித் தெளிவறக் கற்றீர்கள். உங்களின் தாய்மொழி சிங்களமா தமிழா முதலில் அந்த ஸ்டோரியை சொல்லுங்.....”

“எங்க அம்மா அப்பா முதா - தையரின் தாய்மொழி சிங்களம் தான் தமிழ்மொழிச் சூழலில் பிறந்ததும், கல்முனைத்தமிழர் முஸ்லிம் கலந்தன் தக்தித் தவணைம், விளையாடும் வயதிலிருந்தே அவர்கள் என்னைத் தூக்கிக் கொஞ்சிப்பழ கினார்கள். அக்காலத்தில், ராம கிருஷ்ணமிஷன் பாட சாலையில் என்னை எங்க முத்தாப்பா ஹரிசன் தியோட்டர் படமாளிகை முதலாளி பாலர்வகுப்பில் சேர்த்தார். மல்லிகா, குமுதா, ஓகினி, மாணி வாசகன், சடாட்சரன் யோகராசா போன்ற இப்போது பிரபல எழுத்தாளர்களுடன் அக்காலத்தில்படித் தேன். பின்னர்தான் தமிழரசுக்கட்சி, 54ஆக சிங்களச் ‘சிறி’ எதிர்ப்புப்

போராட்டம் நடந்தாலும் இனக் கலவரம் ஏப்பட்டு, எங்கள் சிங்களுக்கள் அப்போதைய பண்டாரநாயகாவின் ஆட்சியிடம் சிங்கள வித்தியாவையும், கல்லாண்சீ சிங்கள வாடிச் சமூகத்துக்கென், அப்போதைய எம்பியாயிருந்த முதலியார்காரியப்பர் பாடசாலையைறிருவித்தந்தார்!

“.....அப்பாடா.....பெரிய சரித்ரம்.....சரித்ரம்... ஆனால் நீங்க நேர்ஸ்ஸா.....”

“ஆமாம். நான் ஆராம் வகுப்புப் படிக்குபோதே புலமைப்பரிசில் பெற்றேன். மேல்படிப்புக்கு வசதி யில்லை, சிங்கள வித்தியாவைத்து லே மாணவி ஆசிரியயாக்கி, அறுபது ரூபாய் சம்பளத்தில் படிப்பிட்டேன். அடிக்கடி எங்களின் மாணவி மாணவர்களை, கல்முனை ஆஸ்பத்திரிக்கு மருந்து வாங்கவும், வாட்டில் வைக்கவும் செல்வேன். அப்போது மன்னிகா என்றொரு நேர்ஸ், என்னோடு படித்தவ,

“அடி, சிறியாணி நீயும் என்னப்போலே தாதிப்பரிட்சை எழுதுடி.....இஞ்சப்பார் சொகுசன உடுப்பு... நாலுபேரும் மரியாதை.....தருகினும், நல்லசேயை.....என ஆசை யூட்டின வள் பிறகு ஒராண்டுக்குச் சேர்ஸ்ஸபரிட்சையில் வெற்றி, ஒரு வருடம் பயிற்சி.....பிறகு பல்லிகாவைவிட எனக்கே புறமோஷன், தெற்ற நேர்ஸா வேண்.....”

“.....அந்தமல்விகா, எங்குள்ள வாய்ந்தன் உள்ளூரத் தெரிந்தும்”

“கல்முனையுட்கான் இப்பமட்டக்களப்பிலே டாக்டர்பரசராமன் அவர்களை.....”

“.....வரிவிலும்.....அந்த மல்லிகா என்றை அக்காதான்.....பரசராமன் டாக்டர், எங்கர் அக்தான்.....” எனச் சிரித்துக் கொஞ்சலுடன் சிறியாணியின் செவ்வித நழக்கி வளி மகிழ்ந்தன முரளி.

“...ஆ.. அப்படியா மல்லிகா உங்கள் அக்சாச்சியா.....”

“கற்றி வளைத்து, கடவுள் உங்களின் கைகளாலே மல் வி கா அக்காவின் கூட்டப்பிறப்பை, மேலும் பயங்கரவாதிகளின் கூட்டத்தில் சேரவிடாமல் காப்பாற்றினிட்டாய்.....கடவுளே... முருங்.....” என்றவாறு காரில் இருந்தபால முருகன் படத்தக்கை கூட்டுப்பினான் ஆண்தன் முரளி,

“உங்கள் ஸ்டோரியச்சொல்லுங்கோ எப்படி நீங்க... இந்தப் பயங்கரவாதக் குழுவில் சேர்ந்தீர்கள்.. மதியமாகுது கையெல்”

“அப்போ நீங்கள் சோறுகறி.. அம்மா அப்பா ஏங்கே...” இவ்வளவு நேரடிம் காணல்லே” முளி ஆசுவாதப்பட்டுச் சிறியாணியிடம் வினவ “அங்கன் அப்பார மார்க்கட்டிலே, பாக்குவெற்றினாலையா பாரம் பின்னேரம் ஓட்டுஉணிக்கு வருவீனம்.....”

“.....ஒ கல்வை ம் ஆகும் முன்னமே, ஒங்கையாலேசாப்பாடு தீத்துறாய்”

“.....இருவர் மனமும் ஒத்து
வந்தபிறகு என்னையும் நீஞ்கவருத்
தக்காளையும் பாராமக் கொஞ்சித்
தழுவியபோதே இந்தச் சூரியனில்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், ஏன்,
ஏத்தார், காந்தி, உள்ளுவப் பெரியார்
உள்ளுவாம் தம்மிருவரையும் கல்
யான ஆசிரிவதித்துவிட்டார்களோ
இங்கையோ’ முருகானத்தனின்
வரங்களைப்பற்றி ஆனந்தக்கண்
வீரப் பூரிப்புடன் கேட்டாள் சிறி
யாணி’ என்ற முரளி எழுத்தாளர்
உச்சர.....”

“.....குந்யானம், பதிவு
ஒழுகில்டர்....” முரளி பீதியுடன்
நீஞ்க கேட்டிற்கு சரிதான், அது
அகங்க சட்டம் உங்கள் காங்கவருத்
தம் வேசானதும்.....அம்பாரக் கூக்
கேரில் என்ற தம்பி சிறிசேணாவும்
விளாக் வேல பார்க்கிறான். நாம்
நேரங்கு பேரும்.....” சிறியாணி
குறிக் கொண்டிடிருக்கும்போது,
தெருப்பட்டையில் மோட்டார்
சைக்கிள் சப்தம் கேட்டது ஒ.....
எஞ்ச தம்பி, சிறிசேணாவும் வந்து
கொண்டிருக்கிறான் வாசல்வழியே
மோட்டார் சைக்கிள்குடன்.....”

“அப்படியா.....நீஎப்படி என்னை.....” முரளி பீதியுற்றான்

“.....அக்கா.....கெளதே.....
ஏத்தாக.....” சேணா தயங்கிட

“ஆ அது என்னோடே, ஆஸ்
பத்திரியிலே கலக்டா வேல செய்
கிறாங்கள்.....பேர் தந்தசிறி.....
ஒருக்டாளிர் சைக்கிள்ளைவந்தவர்
கால் சைப்பாட்டிக்கு நிர்பாட்டிட

தன் கல்லாத் தமிழ் மீடிய
பாஸ்செய்கவர் ஒன்னப்போலே
ஏற்பனை வளத்துடன் சிறியாணி
முரளி ஆனந்தகண கற்பனை நந்
சிறியாக்கி தம்பி சிறிசேணாவுக்கு
நடித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

“ஓ.....அப்படியா கம.....கொய்
த.....ஊரெங்கே.....”

“.....அவங்க அப்பா அர் நீர்
கொழும்பு அம்மாமட ஊர்
வல்முகை’

“.....கங்முகை.....யா.....நாம்
பிறந்த சிங்களாடி ஊரா.....”

“ஓமோம்.....என்னாம் ஆறுதலை
மச்சாலுடன் பேசவாம்”

“.....ஓ.....கைகாட் மச் சாங்
என்டால்...”

உணக்கும் மச்சாங்பப் பேறவியன்’

“.....ஆ.....வெரிகட்ட.....இப்பதான்
சிறியக்கா நேர்விக்கு பொருத்த
மாய சோடிதான் மச்சாங்ட”

இரளவு கசுறுதிவைக்கு நாடுகள் நகரங்கள் கிராமங்கள் தோறும் சமாதான சகவாழ்வு அளிர்விட்டு^④
வளருகின்றன

சிறியாணி ஒரு ஆண்குழந்தை
ஈயப் பெற்றாள் பெயர்வைப்பதில்
சுக்க உரிமையையும் முரளி முஞ்சா
அந்தசிறிடம் விட்டுவிட்டாள்.
தன்னுயிரைக் காப்பாற்றியகண்ணை
கியப் போன்ற காதலி, மனைவி,
சிறியாணியின் அங்குப்பிடியிலிருந்து
அனுவும் அவன் நகர்ந்ததில்லை
ஆனால் முஞ்சானத்தன் இன்னும்
பெயர்வைக்க சிறி யாணி ஈயக்
கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

பலைய புருசன் குணசிறி வந்தான்

6

“இங்஗ா.....ம்மா.....ப்பா” எனத் தெட்டிலில் பிர்ளைசப்படம் கேட்டதும்....அம்...நம் மகனும் ஆமோதிசு மாதிரி விழிச்சுட்டான் என்று என எக்காளச் சிரிப்படன் ஹாஹீஹ யு.....”எனக் துள்ளி ஒருப்போய் ரகங்னத் தெட்டிலை விடுத் து சிவன்.

“சிறியாணி மகனைத் தந்திட்டு, வாசலில் யாரோவருகினம்...” கையாறிய, சிறியாணி, வாசலுக்கு வந்தான். படலையில் காடியுடன் ஒரு இளைஞன் மனத்துப் பிதியுடன் நிற்பதைக் கண்டாள்.....

“.....ஓ.....ஜெயா கடவுளே முருகா அல்லா.....என்று... ..... குணசிறி.....யப்.....போ.....” எனப் பிதியும் பயமும், பக்தியுமாக படலையடிக்குச் சென்றாள். “... மகே.....தெய்யோ.....”

“.....சிறியாணி.....ஆ.....நீ... வேறகல்.....யாணம் அது... புள்ளை.....அவர்... ?? மகதெய்யோ நம்ம வித இதுதான்... நீ... சந்தோசமா வாழ ஒன்ட சொல்லக் கேளாம், பணத்துக்கும் பொலில் பதவிக்கும் அவசிடபட்டு, ஒந்து வரத்துக்குலே, பாங்கரவாடு கள் கடத்தப்போய், மிழ்பைத் தெரிந்துக் கொக்காக, என்னன் அவங்கருடன், சேந்து, மற்றப் பொலிலிக்கனப் பொகிள்கிட்டானுகள் பேப் பரை வலா நியுஸ்வந் திருந்ததை.....

நீங்களெல்லாம்..... மூன்று வரிசமா, நான் தப்பிச்சுவர், சந்தர்ப்பம்..... கடவுள் இந்தத் தியாகச் சிறிபாளி ஓன்றையும் கண்குளிரக்கண்டு மன் விப்புக் கெட்க்கத்தன் பொலிலிக் கும் போகாமல் ஒடைாடி வந்தேன். நீ.....அவருடன் பின்னை யுடன் சந்தோசமாக வாழு.....நான் இவி பொலிலையும் சேரமாட்டேன் உள்ள சந்தோச வாழ்விலும் குறுக்கிட ஏரமாட்டேன் சத்தியம் தாயே சிறியாணி... ”

“.....ஆ.....நான்.....தயா..... குணா குணா வாங்கோ வீட்டில் சாப்பாடு.....தா நேன்.....குணா போகா.....சிறியாணி அழுதுகளுக்கு சிலாள்.

“சிறியாணி, என் மேல், காலைத் தொடாதே.. நான்பாவி வாறன்.” “விறுவிறுவென குண சிறியும் விக்கி விசித்து சுறுகுறுத்த வணகத் தூரநடந்து சொன்னிருந்தான்” தூரத்தே திரும் பியும் பாராமல் போகிறவன்.....யார்... சிறியாணி ஏன் கெஞ்சிக் கூப்பிட்டு அழுதவறு பார்த்துக்கொண்டே வருகிறார்.....என் மூரளி மருஙானத்து சிறி மகலூடன் புதிராக பேசித்தான்.

“சிறியாணி, அவர் ரு..... ஏன் என்னே அழுகீயாய்”

“.....உதுகாவ ய பிலே, குத்தக்கொண்ணிருந்த முட... எனது முந்தியப் புருசன.....ஆச்சரியப் படாதீவகோ..... நாவிகட்டி ஒரு பாதத்துரை பெரிலில் போந்தார் சிறியாணி சுருக்கமாகக்கூறிவாள்.

“.....இதுவரை நீ என்னிடம் மறாமல், மறைத்தாலும், நீமுன்பு கல்யாணம் முடித்தவள் என்பதை நாலும் நன்கநிலேன், சிறியாணி”

எப்படி மச்சான்..... மகனைத் தாங்கள், பசிக்கும் பால்குட்டக் கலை அவளிடம் நீட்டிடிட்டு, அழுமாரியை நாடிப்போய், திறந்து பாதிப்படம் ஒன்றைக்கொண்ணாந் து மகளையிடம் நீட்டினாள்...” ஆ...மகதெய்யோ முருகா அங்கா ...”என அப்படத்தை பிதியோடு இடக்கை காறினாள்.

“போவவரிசம் என்னைக் குளிக்கவைத்து தலை துவட்டிய நேரம் அடுப்பு நெருப்பிலே.....கூக் காகப் போட்டது நாறியது, பொகக்கிபது..... இப்பவந்துபோற தாடிக்கார ஆளா... அவனும் அழகாத்தானே.....”

“...ஓம் மச்சான்.....என்ன மன்னிச்சுக்கோநான் கொல்லாமல் விட்டது, குற்றத்திலும் பாரிய வஞ்சம்...”

“இல்லைச் சிறியாணி, நீ கமி வும் நல்லவன், உத்தமி. ஆபத்திய என்னை காப்பாற்றிய நீயே ஒரு பொலி ஸ்கார மகனையி, இறுதி வரை என்னைக் கைவிடாமல் ஒரு மகனுக்கும் தயாகி, சாம்பகாசிய புரிசன் வந்தும், மனம் கொண்டவ மகாக்டவள்.....என, அவனை திருப்பிவிட்டியே...நீ உத்தமிதான் ஆளால் அவன் நம்மை...”

“அவன் என்னைத் தாயே என்று தலையில்சத்தியம்பண்ணி, விவரங்களைக்கந்து அழு தவரு முரளி முருகானந்த சிறியின் கால் களில் சிறியாணி, மகனுடன்விழுந்து வளைங்கினான்.

பயப்படாதே சிறியாணி, நீ என் உத்தம மகனைதான் இங்கே தார நம்மடமகனை..... சிறியாணி யின் மார்பில் ஒட்டிக்கெரண்டிருந்த பக்கிளங்குழந்தையைக் கை மாறி ‘இச்சிக்’ என்முத்தமிட்டாள்.

9ல் கொழும்புநகர் காதலி...
சமுகவரலாற்று, நாவல்
சமுபாரதி மருதூர்வாணர்
எழுதியது

பாடகன் அல்லது கொழும்புநகர் பார்க்கப் போகிறாள் இளங்குயிக் மானியாவுடன் மீலாந்விழாவின் பாடி, கலைவாய் பிபரிக்கெறுகிறான்

மர்னியாவுக்கு நெக்கிலைஸ் பரிசு..... இருவரும் ஓரூபாமில் காத்து கல்யாணமூச் சிங்க்கம் விரைவுல் ..

சாதாஸம் குடியோளி 24 - 03 1939 ல் நாதர் ய
கமுமேசம் வாவாணன் யுவன்சபூர் நினைவுப்போட்டி
பொதுவுடைம் நாளை பழும்
மீப்பரிசு வெற்ற புதுக்கவினத
அளவுகள் ஒலுவில் அழுதன்
67, புதியபள்ளி விதி, அக்கரைப்பற்று . 5

பொதுவுடைம் நாளை வருமென
பொறுமையாய் இருந்தால் வந்திருமா
கயங்களும் இவைகளும் காட்டுவே ருக்கு
புதுப்பட்ட பொதுவுடைம் நாளை ஏரு!

அராசபணி புரிவோருக்கு அன்றைய பின்போதுமோ
தமிழர் சிங்களவர் முஸ்லிம் என்றில்லது
எல்லோம் ஆவலுடன் வங்கிக் காசாரரை
மொய்த்துவாறு நின்றிருந்தனர்
பாடுபட்பட்டதின் பலனை கண்டால் தானே
உண்டு பசி தீரலாம்

கையில் காச இருந்தால்தானே குழந்தைகளும்
நம்மைக்கண்டு குதுகாலித்துக் கொஞ்சியகிடமும்
வேதனப்பணம் பெறுவதற்கு விரைந்துவில் நஷ் வந்த சீர்
ஐஷத்திரன் பொங்கல் வழிநித்து
இரவர்பின் ஒருவாரக்கச்சென்று போக்கன்நம்பர் வாய்க்காரர்கள்
அந்தவேளை சிங்களதமிழ் இவைவெறி தலைவரித்தது
சிங்களவர் தமிழர்களை தூரக்கிதுரத்தி தாக்கினார்கள்
விடயமறிந்த தமிழர்கள் பலர் எங்கெங்கோ ஓடி
சிதறி மறைந்து காணாப் பொருளாகினார்கள்
தமிழர்கள் பலர் காயப்பட்டு கூக்கிரவிட்டு ஒடினார்கள்
வங்கியினுள் இருந்து உட்சுக்கணக்கால் சம் ஈம் பெற்ற
தமிழர்களை மேற்வாக அழைத்துச் சென்று
உட்டக் கடு அாரடு வினு நிறுக்கவைத் து முடி கூன்
கீழ்மாருக்கும் புரியக்கூடாது என்று இவையும் கூன் பூட்டு
ராணுவம் வந்து பட்படவேண வேடி உவாத்துவுடன்
தெரு பெளையானது ஒலம் அடங்கிப்பது
என்னால் பலதமிழரும் பல உட்சமும் காப்பாற்றப்பட்டதென
வேதியறிந்தவர்கள் பராட்டினார்கள்
எல்லோரும் மனிதனாக நடந்தால் பொதுவுடைம்
நாளையென்ன இன்றே வரும்

சமாதானம் தெளிவைகளில் 24 - 03 - 1999 ல் நடாத்திய
நீலாவணன் சமீமேகம் யுவன்கூர் நினைவுப் போட்டி

பொதுவுடமை நாளை வரும்

2ம் பரிசு

கவிஞர் இக்பாஸ் அலி

சாய்ந்தமருது - 10.

தினகரி கணவுக்குள் வாழும் பூர்ஷவாக்களைப் போல்
பட்டினி விரதங்களை தொப்பிபோட்ட ஆசாமிகள்
வளர்க்கின்றார்கள் அதையும்
மிகமிக அமர்க்களமாய் அடக்கி யாருகின்றனர்.
நாங்கள் தொப்பி போடாதவர்கள் என்பதற்காய்
எங்களின் உடல் உழைப்பைப்பற்றி சிந்திக்க மாட்டார்கள்
ஆனால் அவர்கள்தான் மேட்டானிஸ்
பொதுவுடமை பற்றி நாக்காமல் பேசிவருகிறார்கள்
சத்தியம், நீதி, தர்மம் என்பதெல்லாம்
இவர்களுக்கு சில சமயத்தில் பிறக்கும்
இன நெருக்கடிக்குள் சிக்கவைப்பதும்
வேறு பிரித்தானுவதும் பிரித்துப் பார்ப்பதிலும்தான்
இவர்களின் காலமாற்றங்கள் உள்ளன
அதனால்தான் பல திக்கிலிருந்து
எறிகணை வீச்கக்கள் எங்களை நோக்கி
இன்னுமின்னும் வந்து விழுகின்றன
அந்தக் கொடியவர்களின் தொப்பியை
எங்களின் உளைக்கும் கரங்களால் கழட்டுவோம்
அங்கே பலவர்ன நரரையிர்கள், பவதலைகள் இருக்க
நாங்கள் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் போல்
முதலாளிகளின் முற்றத்திலே அழுதுபுவம்பி நின்றாலும்
பூர்ஷா வாக்கள் போன்று உறைப்பவர்கள்தான் அவர்கள்
பொதுவுடமை நாளை வருவதெனில்
தமிழர், முஸ்லிம், சிங்களவர் ஒரு தாயின்
பிள்ளைகள் போல் உண்டு ருசித்து
ஒருபாயில் படுத்து விளையாடியவை பழங்காலம்
பக்கத்தூர், மல்லிகாவும், பொடிமேனிக்கேயும்
நேரங்குப் பெருநாள்களில் வந்து தங்கி
மும்தாஜாத் தங்கையுடன் கைகுலுக்கி விளையாடும்போது
மச்சான் 'மம்முக்காசின்' என்றெங்களை
அவருள்கள் கொஞ்சி மகின்திருந்த முக்கால உறவுகள்போல்
நாமினைந்து பகைணமகள் மறந்து மீளவரின்
பொதுவுடமை இன்றே விடியுமுன் வரும்மே

சமாத்தை சூழினை 7ல் நடாத்திய
நீலாவணன் ஈழமேகம் யுவன்கபூர் நினைவுப் போட்டி
பொதுவுடமை நாளை வரும்

3ம் பரிசுக் கவிதை

கவிஞர் M.M. விஜுவி B.A.

மரைக்கார் வீதி, மருதமுனை.

மூலின மக்களும் முகம்மைரக் குஹாவி

சிங்கார உறவினில் கலந்து

சிம்ம சொப்பன மாவோம்

விரிவரைக்கும் கரம் பிளைத்து

விரைந்தே நடைபயின்று

சில்மிசங்கள் பண்ணியே

சில் வண்டுகளாவோம்

பக்குணவிற் காய் யாம்

பத்திப் பதறி யோடி

வரிசையில் தோன்றா

வகைவயாய் புசித்து மகிழ்வோம்

தேசத்திலிருக்கு பறக்கு அந்த

தெவிட்டாத சிரசங்களோடு

தென்றை இரசித்து

தேவெனவே இனித்தல் கண்டோம்

அந்தோ ஒருக்காம் இனவெறியர்களால்

அமர்க்களப் பட்டங்களே வளர்கம் .....

திப்பிளம்புகள் கரம் சொருகி

தியவர்கள் புரிந்தனர் இஶ்சமரே .....

ஆயுத அரக்கங்களாய் அங்கெல்லாம்

அனால் கக்கியன உடல்கள்

பகைவெறி மிருங்களாய்

பலிக்கொளவ கொள்ளையடித்தனரே

திகைத்துப்போன எங்களை

தினசரி அரவளைத்த - அந்த

வேற்றுமொழி நண்பர்களின்

வீட்டாறையுர் ஒழித்துக் காத்கனரே

நாடெல்லாம், ஆறுமும், இப்ராஹிம்

நந்தாலில்லாவும் எங்களுரிக் கந்துபோவோம்

இந்து, முஸ்லிம், பெளத்த பேதம்பாராமக.....

இந்தநிலை மீண்டுவந்தால் .....

நாளை வரும்தான் நமக்குப் பொதுவுடமை?

சமாதானம் கண்ணிக 7வி நடாந்திய
 நீலாவணன் ஈழமேகம் யுவன்கபூர் நினைவுப்போட்டி
 பொதுவுடமை நாளை வரும்
 பராட்டுப்பரிசு கோ. சிவஞமார்
 பிரதான வீதி முறக்கட்டாஞ்சேனை மட்டக்களப்பு.
 வீதியில் கல்தடக்கி ஓர் இளைஞன்
 தடக்கென விழுந்தான் பாவம் அவனைத்துக்கி
 சட்டைப் பையுன் ஜுடியை எடுத்தேன்
 ஆட்டாவைப் பிடித்து காத்தான்குடியை
 நோக்கிப் பறந்தேன் பரப்பரப்பாய் கூடங்காரே
 “அப்புதுகாதரைக் காப்பற்பாற்றி வந்தவர்
 வந்தாறுமுலை கந்தப்பன்
 தமிழரிலே நல்ல பொதுநலவாதி”
 என்றார் முஸ்லிம் பெரியவர் மற்றும்...
 எட்டித்தாவி தொழுஷர்த்து
 கரம்கோர்த்து இடர்தொடர
 தேசாத்திரந்து உயிரிழுந்த குரியனூம்...
 நாடுகடத்தப்பட்ட பூபாளப்பொழுதுகளின்
 கன்னத்தில் தமிழின் ரத்தப்பஸை
 தடவி விடப்பட்ட வான்மும்
 விட்டெறிந்து விரிட்ட குரலடங்கி
 சுடர் விட்டெறிந்து பூமி அன்னை
 தொட்டைனைத்துப்போன மன்னூம்
 ஊன்றிக் கால்பரப்பி உயிர்செறிந்து
 குலைதறித்து அளாவிய வேளை
 தேசங்களின் பிரந்திகளாய் மண்ணைதூக்கனும்
 கொப்பளிக்கின்ற குருதிப்பாலும்
 ஏட்டின் வரலாறுகளிலும் அந்திய மாக்கப்பட்டு
 எதார்த்தங்களின் ஜூனங்களிலும்
 அடிநாதமாய் முகாரிபாடிக்
 கலைந்து செல்லும் எம்மினமும்
 இன்னைம், இன்னைமும் இத்தனைக்கும், சிங்களவர்
 பொதுவுடமைப் பூச்சுப் போர்த்துப்
 போன்னைமும் இனியும் தமிழர் முஸ்லிம்
 பகையை கொள்ளாமல் நிதர்சனமாய
 காதரும், கந்தப்புவும், பண்டாவும்,
 பலதுறையும் கைகேர்த்துப் பணிசெய்வோம்
 நாளைவரும் பொதுவுடமை நறுமணக்கும்

சொத்தை கணுகினா 7-8 நடாத்திய
 நீலாவனன் ஈழமேகம் யுவன்ஸ்டூர் நினைவுப் போட்டி
 வெண்டாமே நமக்கிர்ந வேற்றுமைகள்
 மீட்பரிசு கலியணி வ. கௌரிதாசன்
 வள்ளுவன் விதி, ஆலங்கெணி கிழக்கு, கிண்ணியா.

கூட்டினைத் தமக்காய்க் கட்டி
 கூட்டமாய் பறந்து சென்று
 காட்டிலே உணவு தேடி
 காதலாய்க் கூடி ஒன்றாய்,
 பாட்டமாய் மனக்கு மீனும்
 பறவைகள் போலே நாமும்
 நாட்டிலே வாழ்வோம் பொல்லா
 நலிவுகள் தூரம் போக்கி
 விட்டிலே அண்ணன் தம்பி
 வீணைச் சங்கை யிட்டு
 வேட்டுக்கள் வைத்தே கொள்(ல்லு)ஞும்
 வேண்டாத் துயரம் மாய்த்து
 நாட்டிலே ஒருகொடிக் கீழ்மேல்
 நயம்பட வரழ்வோம் மலர்கொள்
 தோட்டமாய் ஏழில்மனம் பரப்பி
 தூயதாம் செய்க்கள் செய்வோம்
 'சந்திரா' அக்கா என்றால்
 'சிகிலா' நஷ்கி என்போம்
 சந்தரம் 'காக்கா' என்றால்
 'கலைமாளை' தம்பி என்போம்
 'கந்தனை' மாமா என்றால்
 'கசாலி'யை மச்சான் என்போம்
 சொந்தமாய் 'சில்வா' தன்னை
 குழந்துமே சிரித்தி குப்போம்
 மூண்டுள கலவரங்கள்
 முடித்திடும் கொள்கை பற்றித்
 தாண்டுவோம் தமிழர் முஸ்லீம்
 தரங்களைத் தடைகள் தன்னை....?
 வான்தொடு புச்சு படைப்போம்?
 வாழுவோம் ஒன்றாய் நாமும்
 வேண்டுமா மீண்டும் இங்கு
 வேற்றுமை நமக்குள் வேண்டாம்।

சமாதானம் சுஞ்சினை 7ம் நடாத்திய
 நீலாவணன், சமுமேகம், யுவன்கபூர், நினைவுப் போட்டி
 வேண்டாமே நமக்கிந்த வேற்றுமைகள்
 2ம் பரிசு 'திக்கவயல்'
 K. S. தீர்மகுலசிங்மம்
 48, பார்வீதி, மட்டக்களப்பு.

வேண்டாமே நமக்கிந்த வேற்றுமைகள் இனியென்று
 கொண்டாலே இனிமேலிந்த நாட்டிலிலே வாழ்வன்டாம்!
 ஆண்டான்டு நாமுது புரண்டாலும் இவங்கையிலிரு
 மாண்டார் நம்மக்க ளெல்லாம் தோழர்களே?

என்னங்கள் வேற்றுமைப் படின் சாதி சமய
 வன்னங்கள் வேற்றுமைகள் ஆகாதெம்தோழர்களே! நல்
 என்னங்கள் ஒற்றுமையால் நாமெல்லோரும் - தப்
 பேண்ணங்கள் தகவகாட்டா தினிமேன்நாம் இவைவோம்தோழரா?
 இருமொழி ஒருநா டென்றார் கொல்லின் ஆர்டி
 ஒருமொழி இருநா டென்டார் அன்னவரே
 வேண்டாமே நமக்கிந்த வேற்றுமைகள் ஐயகோ
 மாண்புடனே இருமொழியும் வாழ்கவென வாழ்த்துவமே
 சித்திரைப் புத்தாண்டும் சிங்களவர் தமிழர்களும்
 எத்திசையும் கொண்டாடும் தருணமிதில் முஸ்லிம்களும்
 புத்தாடை கடைகளிலும் விற்றதிலே கொண்டாடுவர்
 இத்தனைக்கும் நமக்குள்ளன் வேற்றுமைகள் சொல்தோழா?
 நாமார்க்கும் குடியூதம் எனவாழ்ந்த நாங்களிப்போ
 ஆம், யார்க்கும் குடியென்ற கொண்டால் முஸ்லிம்களும்
 ஆண்ட குடிமரபுவாடி வதங்குமதோ? ஆனதனால்
 வேண்டாமே நமக்கிந்த வேற்றுமைகள் தோழர்களே
 காலையிலும் மாலையிலும் பொய்வதந்தி இனப்பக்கள்
 காலமெல்லாம் அடிதடியாய் வாழ்க்கை யோட்டும்
 வேண்டாத சாவுக்காக் குதுவிக்கும் மட்டமகளே
 வேண்டாமே நமக்கிந்த வேற்றுமைகள் நேசர்களே
 குட்டக் குட்டக் குனிந்தவரும் இல்லைவரவாறு குட்டக்
 குட்டத் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பணியுமோ? தடை
 நாண்டாத வாழ்க்கை யார்க்கும் சுறைக்குமானா இனி
 வேண்டாமே நமக்கிந்த வேற்றுமைகள் தோழர்களே?

சங்கம ஒழியை டீ நடாக்கிய
 நீலாவணன் ஈழமேகம் யுவர்ஷபூர் நிலைவுப் போட்டி
 வேள்டாமே நமக்கிந்த வேற்றுமைகள்
 3ம்பரிசு ‘தாம்பிருவில் தயா’
 தம்பிருவில்கி. மா.

அஞ்சலை செய்து அறியோம் பொய்
 வாக்கினைப் புக்கறு அறியோம்
 அஞ்சலம் என்னவன்று அறியோம் காறி.
 என்னடைகள் என்னன்று அறியோம்;
 அஞ்சிக் கல்யமே எங்கள் காக்கும்
 கரங்கள் போல் கொண்டோம்
 தஞ்சமாப் வந்தார் உள்ளம் நிதம்
 தங்கமாய்ப் போயிடச் செய்தோம்
 கந்தரம் கொண்ட்தோர் வாழ்விக் காங்கள்
 கந்திரம் கண்டுதான் வந்தோம்
 அந்தரங்கம் எங்களில் இங்கை என்றும்
 அஞ்சவுது ஏதற்குமே இல்லை
 இரவிலும் பகலினாக் கண்டோம் எங்கன்
 இதயங்கள் ஒரியினாக் கண்டோம்
 உறவிலை வெறப்புக்கள் இல்லை என்றும்
 உள்ளது போதும் என்றிருந்தோம்
 வரிசையாப் திபங்கள் ஏற்றி தின்களை
 வளவுகள் எங்களும் வைத்தோம்
 பெரியவர் கால்களைத் தொட்டு அப்பு
 பெருமிதம் கொள்ளவும் செய்தோம்
 திருத்தனி, முகவைதீன், சில்வாவும் போயிக்
 கிருவிநாக் காலங்கள் கூடுவோம்
 ஒருத்தரின் பொங்களின் வெஶாக்களில் காங்கள்
 ஒருத்தயின் கெக்க்போல் மிகமுகோம்
 ஜாரிவே பெருநாளென்றால் ஆயிராவும் மெனிக்காறும்
 ஜாமிஹாவின் பண்டங்களை உண்டு மிகமுரை
 பாரினில் அன்றுபோல் வாழ்ந்த அந்தப்
 பாக்கிய நாளின்று வருத்தோமோ?
 வேற்றுமை வேண்டாமே நம்மிடை உயிர்கள்
 விழாகிச் சாவகதை வெறுக்கிறோம்
 பேரிருள் விலகினால் நடவடிக்கைம் காங்கள்
 போற்றுவோம் சமாதானம் வளர்வே

நாடு போற்ற மணிக்கவிராயர்

சொக்கடா தம்பிஇந்த சேதியை ஊருக்கெல்லாம்
நில்வடா அதற்குறைப் பூந்தாடுவே போற்றிந்திற்கும்
தல்வைன் என்றால் நன்மைசெய்பவன் ஆவான்
வல்வைன் என்றால் ஆற்றல் கொண்டவன் ஆவாக்
தோக்கலைகள் தந்து மக்கள் வாழ்விகளைக் குழம்புவோர்கள்
துட்டர்கள் தெய்வத்திற்கும் வேண்டாத தீயர் ஆவார்?

சொக்கடா தம்பிஇந்த சேதியை ஊருக்கெல்லாம்
கண்ணியம் கட்டமைநல்வ உள்ளத்தின் விளைச்சலாகும்
யைமைகொள் விடத்தேமணித மாண்புகள் இல்லாதோரும்
வீண்புகழ் எய்திவாழ வள்ளுவம் பயில் வேண்டும்
வீண்ண வாழ்ந்திட்டால் வையகம் பழித்துநிற்கும்?

சொல்லடா தம்பிஇந்த சேதியை ஊருக்கெல்லாம்
குவியை கருதாச்சேவை தூயதாம் மற்றோர்
வேவியைத் தாண்டிப்போதல் தீயதாம் அறப
பாலியல் நோக்கம்தீர பண்பியல் மீறிப்பாய்தல்
ஆழ்வியல் இலக்கையிறும் வெறித்தனமாமேன்பர்

சொக்கடா தம்பிஇந்த சேதியை ஊருக்கெல்லாம்
பண்பலம் பதவி மற்றும் ஆள்பவும் வைத்து ஜம்பம்
போடுவர் புத்திஇல்லா ஜென்மங்கள் இவர்கள்மட்டும்
குணங்களை அன்பிற்கெய்த்து பொதுநவம் காண்பாராயின்
குறைவில்லா நுயிர்கள்வாழ தடைவேறுஇங்குண்டாமோ?

சொக்கடா தம்பிஇந்த சேதியை ஊருக்கெல்லாம்
அதிகாரக் குதிரைக்காக குத்துகள் கொடியசண்டை
அமைதியை மூட்டைகட்டும், நாசங்கள் அறங்கள் இங்கை?
சதிகாரக் கும்பல்மாய சமாதானம் ஜனிக்கவேண்டும்
சமயாதி சமயத்தார்கள் சமவத்தோ டமரவேண்டும்

சொக்கடா தம்பிஇந்த சேதியை ஊருக்கெல்லாம்
சிதனம் இன்றிவாழ்வின் வசநத்ததை இழந்துலங்கும்
சிரிளம் பெண்கள் கண்ணீர் கொதிநோய் மரதுவேண்டும்?
ஏதீனி பெண்கள் இன்றி வாழ்தலே அரிதுள்ளனரு
ஆண்குலம் சீதைத்தை அடியோடு ஒழிக்கவேண்டும்.

பேதமை நீங்கவே

நகுமான் ஏ. ஜயபார்

பேசுவோம் பேசுவோம்
பேதமை நீங்கிட
நம்முள்ளத்தில்
இருப்பவை பற்றி
பேசுவோம் பேசுவோம்
நமது மண்
நமது நாடு
என்று அழகாக
பேசுவோம்
அற்புதமாகப்
பேசுவோம்.

எதிரி என்பவன்
எந்தப் பக்கத்தில்
இருந்தாலும்
துணிந்து பேசுவோம்
இனிய தென்றல்
வீச்ச அடிக்க
இதயத்தில்
விசுவாசமாக
சபாதானம்
கக்கைபோட
இனிக்க இனிக்க
இதமாய் பேசுவோம்
சும்மா இருந்து
கங்களை
சுமந்து கொண்டு
சமாதானம் பற்றி
பேசுவதை விட
சமாதானம் பற்றி

சாத்வீகமாக
பேசுவோம்
சாதனையாக
பேசுவோம்
ஏன் இறுதியில்
வீரமாக பேசுவோம்
விவேகமாக
பேசுவோம்
ஜீயோ ஜீயோ
தாரத்தில்
தொலைந்த நமது
நிம்மதி
எங்கே என்று
ஏக்கத்துடன்
விடிய விடிய
காணமல் போன
சயவைற் மாத்திரை
கால்மாத்திரை
அரைமாத்திரை
தூங்கமாத்திரைப்பற்றி
இன்னும் இன்னும்
பேசுவோம் பேசுவோம்
எப்போதும் பேசுவோம்
சமாதானமே
சாகுப்பநை
சன்னடை இல்லாது
சாமர்த்தியமாக
புதிய ஜெனிப்புக்கள்
பற்றி
இருமுறை பேசுவோம்
நெர்த்தியாய் பேசுவோம்.

இலங்கை மஸ்தான் இப்ராஹிம்

நீணி வாழ்கவே சமாதிமாதுர்வாஸர்

இளமைக்கால இனியதன்பர் ஹாஜிக்ஸ்மான் சாஹிப் அவர்களே
இலங்கைமஸ்தான் பற்றிஒரு விவைத பாடுங்களே
என்றொக்கு ஹாஜித்தாக இனியவேண்டுகோள் விடுத்தார்களே
ஆதனீால் இப்பாமாலை ஆவசூடன் பாடினேன் சேர்களே
இலங்கைமஸ்தான் என்றால் இங்கென்யார்க்குந் தெரிந்தவர்தானே
அங்கத் தெரியுவார் தடுப்பெடுத்த பாட்டுச் சிலவைகளைநானே
இளமையிலும் சிந்தனையில் இடறவிட்டும் பாடிக்கேளே
இன்றவர்க்குப் புகழாரம் இங்குள்ளோர்முன் குட்டவந்தேவே
குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிப் கீழ்க்கொர இந்தியாமுள்ளிமாமே
மனம்பிடித்து நம்மிற்கிலர் மனம்பாடி தாலகழுன்றோமே
நானும்தான் சிலகாலம் நாதிபோல் தளர்ந்திருந்தேவாகே
நாடெட்டங்காம் குணங்குடி போல் வாழ்த் தாடிவளர்த்தார்களாமே
ங்கோட் மஸ்தானும் எல்லாம் ஒன்றுதான் என்னுடையே
சிரட்டை மஸ்தானும் சிறந்த மருதமுனை யூரவரே
கங்காவீஇ் கஞ்சாப்புகை கருட்டிதழும் மஸ்தான்பலபேரே
இங்கும் மஸ்தான்பலரோ இலங்கைமஸ்தான் இங்கவரே
குணங்குடி மஸ்தான்காலத்திலே குறைகண்ட பலமஸ்தான் சிலரே
குணங்குடியார் வேடமிட்டு குட்டிக்காரணம் பாடுவார் பலரே
கணமும்தமிழ் பாட்டுபோடி குணங்குடிபோல் அலம்பினாரே
குணங்குடி உண்மையில் யாரென்றறிய அரசன்சோதித்தாரே
வெஷமிட்ட அணவைராயும் வேகமுடன் பிடித்து வந்தே
வெஷமிட்டுக் குமரபணர வேறுமேனியாய் ஆடும்போதே
ஆசகவிட்டு குணுடம்பு ஆவிங்களம் வழிந்தனபோதே
ஆதிக்கணக் குடியார் ஆகவிவர்தான எண்கள்டுபிடித்தாரே
இந்த வரவாறு மஸ்தான்பலர் இங்கெவர்க்குந் தெரியுமாமோ?
இலங்கை மஸ்தானுக்கும் இலவகள்சில புரியுமாமோ
அந்தவரலாறு போதுவகம் அடங்கனும் மஸ்தான்களாமே
அவர்களேன்றால் போலிமஸ்தார் அழிந்தொழிந்து போனாராமே
இலங்கைமஸ்தான் இளமையில் இனிமைக் குரலினிலே
இருக்கரமும் பாவாற்பான் இடரகடகர இசைக் கையிலே
குவை எப்பகுறையும் பெண்கள் தெபழுகை எப்ப நிறையும்
பறயனார் முன்நடக்க, பாவிப்பெண்கள் பின் நடக்க
என்னும் இந்த பாடங்களி வயதுபதினைந்து கேட்கையிலே
இன்னும் நெஞ்கள் இசைத்தனவே இயற்றியவர் இலங்கைமஸ்தானிவரே
இப்படிப் பலநாறு பாடல்களும் இலங்கைமஸ்தான் பராய்காரே
இத்தனையும் பக்கப்பக்க இரண்டுமூன்று பாட்டுக்கள் இருந்தனவே
அப்படி தகுதிக்கேற்ப அக்காலத்தில் இலங்கைமஸ்தானிவரே
அவருமைப்பினில் அச்சிட்டும் இன்றுவரை நிலைத்துவாரமும் புவங்கிவரே

என்றாலும் இலங்கைமஸ்தான் என்றைப் பார்க்கையிலே
 புன்முறுவல் பூத்துநிட்டு புரியாமலும் போகையிலே
 பின்தாடர்ந்து பேசுவேன் புத்தகங்கள் கொடுக்கையிலே
 அப்போதுக் என்னை நன்கு அலசிப்பேச முனையல்லே
 இப்படித்தான் வங்கே காட்ட மஸ்தாலும், அவர் யாதுமாற்னாரே
 இலங்கைமஸ்தான் யாதுமாற்வில்லை, இறையோனைத்தொழுதுக்காரே
 எப்படித்தான் பாடினாலும் இறைதொழுதும் ஞானிபாரே
 எட்டிவாறுவரை என்னென்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேணும் நேரே
 எழுபத்தெட்டில் குராவளி அழித்தொழிக்கையிலே
 எழுதிப்புத்தகம் அச்சிட்டு இலங்கையாம் வீற்கையிலே
 காத்தான் குடிக்கும் விற்க கண்டகடையாப் போகையிலே
 காரசார வாக்குவாடும், வெளிர் டுவுவரெல்லாம் நரகவாதிபோலே
 என்றெருவர் என்னை முறைத்து இல்லாத்தில் நீரெந்தப்பக்கமானே?
 என்றகேள்விமுட்டது கெட்கையிலே அல்லாவும் றகுலும் வந்த

பக்கந்தானானே
 என்றுடீகைபதிலிரு தேன், என்னையவர் எறிகளைபோலநோக்கினாரே
 என்னா... ஆ எதுவரை படித்தீர்? என்றுமறு விவானமுப்பிழரே
 உங்களை விடமிகைம் அல்லாவின் காலடியில் படித்தவனே
 என்றுபதில் கொங்கையிலே' அல்லாஹு'அக்பர்என் பாங்கொவித்துவை
 உங்களுடன் விவாதிப்பதைவிட அல்லாஹுவின் காலடியில் தொழு
 வதுமேனே

என்றுடனே மார்க்கட்டு பகுதிக்குள் நுழைந்துமேவே
 அஸ்ஸலாமு அஸ்ஸக்கும் இங்களாரே வெங்குனிட்டர் விவதத்திலே
 அறியாமல் விவாதமிட்டார் என்றுதான் பயந்திருந்தவனே
 மஸ்தானாம் றஜபமெளவினைய மடக்கிட்டிடர் விவாதத்திலே
 மண்ணாலும் உங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்ட வரச்சொன்னானே
 இப்படிஒருகாலம் அப்துக்லா எங்களுர் பயில்வானும் இருந்தவரே
 இன்னும்சிலர், புத்தளத்திலும் ஹாகியானி, மாஸுனி பயகுளவரே
 ஆப்பிரஹமாம் கோலூர், வெங்கே அப்துரஹமான், கேள்வியுற்றிரீரா
 ஆயகளை படித்தறிஞராடியினும் ஆசியவன் படிக்கையைரே
 இத்தனைபேர்களையும் இரண்டாரு பருக்கைகளில் புகழுதேனே
 இலங்கையால்தான் மட்டுமே என்னை பரிட்சிக்க வராதானே
 அத்தனை ஆற்றங்கல அவருக்குள்ளே ஒழிந்திருக்கின்றேனோ
 அவாவெளியில் காட்டாபவே அஞ்சாறு பிரசரங்கள் போதுமாமோ
 இன்னுமின்னும் பாடுங்கோ இலங்கைமஸ்தான் இப்ராஹீம்மச்சானே
 அழுத்ததான் முடியாட்டால் எலக்ரோன் ஒனிப்பதிடே தருவாங்கதானே
 இன்றுங்களை இம்மேடையி, வ இனிமைபெறப் பிசைப்பவனே
 இசைவாணன் பருத்துமுனை ஈழபாரதி சமாதானம் வளர்ப்பவர்தானே

இலங்கைமஸ்தான்

இரசனை விழா

18 - 08 - 2000 வெள்ளி பிறபகல் 5. 00மணி

எவ்ரூஸ்க் டெந்ஸோர்க் கெட்டியேற்றப்பக்கி வீதியில் உடன்மீதுப் பதாக இனிபதைப்பார் ஹாஜிடல்சான்சாஹிப் அவர்கள், ஒருஅழைப்பி தமை எனதூரவரிடம் ஒருவிரவு அனுப்பியிருந்தார். எனவே இலங்கை மஸ்தானைப்பற்றி ஒருவினைதயும் ஏழுதித்தருமாறு கேட்டிருக்க தார் எழுதி தட்டச்செய்து ஒருபிரதிகொடுக்கேதும் மறு பிரதியை இந்த சமாதானம் சில அச்சிட்டுள்ளேன்.

விழாவுக்குச் சென்றேன் கொடியற்றப்பார்கி வறாந்தானில் பாவலர் பளிக் காரியப்பருடன் தன்பார் மீராசாஹிப் ஹாஜியாரும் என்கையக் கைகளுக்கிட வரவேற்றார். ஹாஜிடல்சான்சாஹிப் அவர்களும் எங்களைக் கண்டு ஆட்டாக்காரியிருந்து இறங்கின்தார். அப்போது என்கை மாக காரில் மாண்பான் நிறைந்த முயக்கு, தொப்பி, தாடி மற்றுமிகால் சமிதம் இலங்கைமஸ்தானைக் கூட்டிவந்து மேடையில் ஏற்றியார்கள். பாரதிவாணரும் வாருங்கே மேடையில் அமருங்கே என்ற அறிவிப்பாளர் சமீம்அப்துங்குப்பார் கைகொடுக்குக் கலிசூரியில் அமர்வைக்கதார் பத்திரிகையாளர் செவ்வையா பேரின்பரசா இலங்கைமஸ்தானையும் என்கையும் சிவாசித்து மேடைபேறிப் படம்பிடித்தார் வீடியோக்காரர்களும் படம் பிடித்துகொண்டிருந்தனர் காழி S ஆகம்பாவா கைகளுக்கிட பக்கத் திடு அமரச்செய்தேன். பிழவேர் கொந்திக் கெளவை K.M.H. காவீதீனும் அந்தபோது கைகளுக்கிட வரவேற்றேன் ஏறுபடிமுன்பக்கமே நானிகுந்த மையினால் இந்தப்பாக்கியும்.....

நன்பர்களும் சௌக்கானும் என்கையைப் புதியம்பார்த்து ஏதோகுக்குப் பழும் கட்டிக்காட்டுவதும் தாடியை வருடுவதுமாக இருந்தார், கலாதிதிகாலிதீன் அவர்கள் 'இறையஞ்சல்விராமர்' பட்டப்படிவாசித்து மஸ்தானிடம் கொடுத்து பொன்னாடையும் போர்த்தியார்பொதுசார்பினில் பணமுடிபும் ஒருபிரமுங் கொடுத்தார் பக்கும் பொன்னாடை மா கூய்களும் போட்டவன்னாமாயிருந்தார் இலங்கைமஸ்தானின் இரசனை கலிவை நாறும் விற்பனையாகிக் கொண்டிருந்தான் மல்ரீப் பாங்கொல்லவைம் நான் ஹாஜிடல்சான் சாஹிப் அவர்களிடம் கறி விடைபெற்றிருக்

கிலங்கைமஸ்தானை என்கைத் திரும்பிப்பார்த்துக் கூக்குலைத்து புன்கைப்பதும் தாடியை வருடுவதுமாக இருந்தார், கலாதிதிகாலிதீன் அவர்கள் 'இறையஞ்சல்விராமர்' பட்டப்படிவாசித்து மஸ்தானிடம் கொடுத்து பொன்னாடையும் போர்த்தியார்பொதுசார்பினில் பணமுடிபும் ஒருபிரமுங் கொடுத்தார் பக்கும் பொன்னாடை மா கூய்களும் போட்டவன்னாமாயிருந்தார் இலங்கைமஸ்தானின் இரசனை கலிவை நாறும் விற்பனையாகிக் கொண்டிருந்தான் மல்ரீப் பாங்கொல்லவைம் நான் ஹாஜிடல்சான் சாஹிப் அவர்களிடம் கறி விடைபெற்றிருக்

இயற்கை

(உருவகத் கதைத் தொகுதி)

இலக்கிய வேந்தர், கலாபுஷணம்,
சட்டத்தரணி அல்-ஹாஜ்

எஸ். முத்துமீரான் LL.B, J. P.

அவர்களால் எழுதி பிரபல பத்திரிகை சஞ்சிகை களில் வெளிவந்தவைகள் பலநூறு உருவகக் கதை களில் தெரிந்தெடுத்து ஜம்பது தலைப்புக்களில் தொகுத்துள்ளார். இவைகளைப் பலமுறை படித்துப் பல அறிவுகளை மனம் செய்தேன்.

இறைஞானம், தத்துவம், மானுடநேயம், இரக்க சுபாவம், சகிப்புத்தன்மை, மனிதர்களின் அறிவுக்குத் தேவையான சகல அம்சங்களுமே, இந்தத் தொகுதியில் கலைஞானப் பொக்கிசங்களாகப் பொதிந்துள்ளதை அழகுவர்ண முகப்பு, தரமிகக தாள், சுமார் 160 பக்கம். 1 + 10 அளவு விலை ரூபா 150.00. இந்தியா தமிழ்நாட்டின் பிரபல எழுத்தாளர் “வல்லிக்கண்ணன்” அவர்களின் அணிந்துரை. பின் முகப்பு அறிமுக உரையும் எழுதியுள்ளார். தேவையானோர் தொடர்கொண்டு பெறலாம்.

மீரா உம்மா பதிப்பகம்,
நின்தவூர், இலங்கை.

எல்லாவித நோய்களையும்
தீர்த்துவிடும் நல்லதோர்
சீத்த ஆயுர்வேத வைத்தியர்

Dr. M. A. ஸெல்வப்பை P. I. M. P. (India)

93A, CENTRAL - NRTOH ROAD,
NATPIDDIMUNAI - 02, KALMUNAI.

சமாதானம் நீடுழி வாழ்க

ரகுமான் பீடி   RAHUMAN BEEDI

M. H. A. RAHUMAN
Maruthamunai, Kalmunai.

"சமர்தானம்"

வெது
வெளியிட்டு
விழாவில்
19-09-1999ல்
மருதமுனை
மக்கள்
மண்டபத்துள்

பிரபு சட்டத்துறை, அல்-ஹாஜ்

ஏ.எம். பதுறுந்தீன் பி. ஏ.

அவர்களின் தலைவரம் பேருரையின்...
ஒலிப்பதிவு நாடாவிலிருந்து...

கருக்கித் தந்தவர் : கவிஞர் மஜீதா

அப்பக்ளோ!

தங்கு தடையின்றி, வருடந் தோறும்
சமாதானம் சஞ்சிகையை, ஆசிரியர் மருதூர்
வாணர், வெளியிட்டு வருவது பாராட்டுக்
குரியதாகும். வெது சமாதானம் வெளிவரு
வதற்கு முன்பாக, நமது நாட்டில் சமாதானம்
ஏற்பட்டுவிடும் என்று நினைக்கின்றேன்.
ஏனென்றால், இரண்டாயிரம் ஆண்டை, ஜ.
நா. சபை உலக சமாதான ஆண்டாகப்
பிரகடனப்படுத்தி இருப்பதாகும்.

அரசியல்வாதிகள் நாடெல்லாம் சிறப்பு
பெறுவது பேன்றே, கவிஞர், எழுத்தாளர்
களும் சிறப்பு பெற்றுவருகின்றனர். ஒரு
நாட்டின் மழுமலர்ச்சி முன்னேற்றத்திலே
அதிக பங்களிப்புச் செய்துவருகின்றனர்.
உதாரணமாக பாரதியாரைக் குறிப்பிட
முடியும்.

எழுத்தாளன் வறியவனாக இருப்பான்.
அச்சமூடையவனாக இருக்கவே மாட்டான்.
பாரதி பாடினான், பிச்சைவாங்கி உண்ணும்
வாழ்வைப்பெற்றுவிட்ட போதிலும், அச்ச
மில்லை, அச்சமீல்லை' என்றோ பாடினான்.
ஆகவே எழுத்தாளன் வீர உணர்பு ஊட்டுப்
வனாக இருக்கின்றான்.

சமாதானம் ஆசிரியர் ஈழபாரதிப் பட்டம்
பெற்றவர். சமாதானத்தைத் தொடர்ந்து
வெளியிட்டுவருவதை, நாம் வாங்கி
ஆதரிக்க வேண்டும். இவருடைய உடை
யைப் போலவே உள்ளாமும் தூம்புமையானது
வாழ்க அவரின் தூய பணி.

‘இளங்கையில் இளப்பாயிய சியக்கங்கள் [ஒரு வெட்டமூகம்]

பிரபு எழுத்தாளர்
ஆசிரியர் எஸ். எம். முசா ம். ஏ.
அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஆய்வு நால்.
சமார் 140 பக்கங்கள். விலை ரூபா 125.00
அழகிய தாள். அல்-மனார் வெளியிட்டு
பணியகம், மருதமுனை-02, கல்முனை.

போராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுஷாயாளர்
எம். எஸ். எம். முசாவுக்கு எம். ஏ.

அவர்களின் அனிந்துரையுடன்
15-05-2000ம் திங்கி வெளியிடப்பட்டது

இந்நாலுக்கு என்னால் விமர்சனம் எழுத
முடிந்தாலும், பல பக்கங்கள் வேண்டும்.
சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின்.

இள்ளாயிய இயக்கங்கள் இன்று சிலர்
தலைவர்களாக வருவதற்கும், அரசு
போகங்களைப் பெறுவதற்கும் சுயநல்வாதி
களால், இள்ளாயிம் மாக கற்கிக்கப்படுகின்றது
“இல்லாம்” புளித மார்க்கம். “அரசியல்”
சிலரின் சாக்கடை. இள்ளாத்தை அரசியல்
லுக்குள் புதுத்தி தங்களுக்கேற்ற வசதிக்கா
கப் ‘பத்வா’ கூறக்கூடாது.

என்னைப் பொறுத்தளவில், முஸ்லீம்கள்,
அல்லாஹ்வையும், திருக்குர்தூண்டியும்,
நிகிள் நயகும் (ஸல்) அவர்களின் கன்னா
வையும், சதிவரப்பின் பற்றினாலே போதும்
கவர்க்கம் போக முடியும்.

இயக்கங்கள் தர்க்கித்துக் கொள்வதாக
கவர்க்கம் போகவே முடியாது. இதனைத்
தெளிவாக விளக்கியுள்ளார் எஸ். எம். முசா
இந்நாலாசிரியர்.

சுப்ரீ தொழுது வந்தவுடன் இக்குறிப்புக்
களை எழுதியுள்ளேன்.

வஸ்ஸலாம்.

உண்மை விகவாசி,

எஸ். எஸ். ஏ. வத்தீப்

(சழ பாரதி மருதூர் வாணர்).

26-11-2000.